

סופהוא

מעדיב

ה' באדר א, תשמ"ז 14.2.1986

סיפור השער:
פסקל ברקוביץ,
יופי של ציונות

"מישה" וולף,
ארכי-מרגל
בצומת גרמניה
אליאס פרייג,
מזכ"ל בית-לחם

זן "עוזי", קח "קוק"
אלאס בלואיוויל

מגורים זה ענין של אזורים

כל מי שעוסק במגורים וכל מי שמחפש דור מתקדם, מבין שיש לו עסק עם אזורים. הנג הכלכלי של קבוצת "כללי", מאפשר לה לחזק מעוף הבניה ולהעניק ללקוח את מירב הבטחון. שיקבל את התמורה המלאה לכסף ושיש לו על מי לסמוך.

המאפיין את אזורים הוא תמיד רמה אחת קדימה:

בבניה - מציעה אזורים את הפרויקטים הטובים ביותר, תוך שילוב של תכנון וביצוע מעולים בגישה סביבתית חדשנית. אזורים מציבה סטנדרטים של בניה, שכל יתר החברות רק מנסות להגיע אליהם (אך נשארות מאחור).

ובתעשיית הבניה - מוצעים המוצרים המעולים של "איטונג", לבידוד, ותקרות "כלל בטון" - לבניה כלכלית. בימבלי בטרומי משלבת אזורים בניה עם תעשייה ומייצרת מבנים מעולים הנחשבים לחובלה והרכבה מהירה באזורים.

אזורים

חטיבת הבניה של קבוצת כלל, הינה אחת מקבוצות הבניה הגדולות בארץ.

אזורים בנין

הזרוע המבצעת של החטיבה. יזמה ובנתה עשרות שכונות מגורים, אלפי יחידות דיור, מרכזי מסחר ותעשייה, בנייני משרדים ומוסדות חינוך.

אי. פי. כלל בנין

הזרוע התעשייתית, הכוללת את איטונג, מבני בטרומ, כלל בטון, מודול בטון וחברות אחרות.

מגדל דיונון בבנין עיי אזורים

**בזק, מוטורולה, תדיראן
הביאו לישראל את המהפכה
הגדולה ביותר, מאז הטלפון:**

פלאפון

טלפון מהפכני ייד-בחיוג ישיר

**שירות הרדיו-טלפון
הקלורלי של חברת הבזק
ללא שותפים על התד, עם מספר טלפון מיוחד לכל מנוי.**

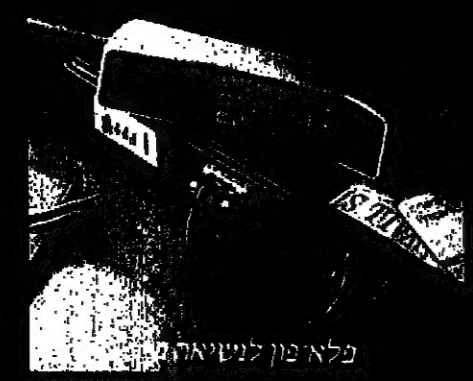
הטלפון הקלורלי הנמכר ביותר בתבל - הגיע לישראל שיתוף פעולה בין חברת הבזק, מוטורולה ותדיראן, השקעה של כ-20 מיליון דולר. הביאו לישראל את הטלפון האמריקאי החדשני פלאפון. הטלפון המשוכלל מתבסס על השיטה הקלורלית (ריב תאית) שהיא טכנולוגיה תקשורתית מתחכמת.

המניעיה לקשר בין מלא, באיכות מעולה בין איזורי הכיסוי תוך שמירת תקשורת קבוע וזמין בכל עת ובחודשים האחרונים בוסס איזור המרכז בתאי התקשורת הקלורלי ובקרום יבוסו איזורים נוספים.

הטלפון היחיד שהולך אתך לכל מקום - הראשונה יש לך טלפון צמוד להתקנה ברכב או לנשיאה ביד. אתה יכול לדבר מנייד לך קושי ירמוני משרם באי ובגולס מבלי שתהיה צמוד לחוט למרחק קצר מוטלפון אחר.

בשירות הרדיו-טלפון הקלורלי של חברת הבזק שירות חדש של חברת הבזק בליצ' לפלאפון המניעך מספר טלפון מיוחד.

פלאפון להתקנה ברכב

השיטה הניתוחכמת של עקוב אחרי מוטורולה ו-1000 מאפשרת לך להעביר שיחות המגיעות אליך, לטלפון אחר בשיעה שאינך נמצא ברכב.

לדווחך ישירות יכלונות, אפשרות לנהל שיחות ועידה, "נודניק" לחיגוי אוטומטי חוזר של מספר תמוס, מונה שיחות ועיד.

מוטורולה תדיראן
תקשורת קלורלית בע"מ.
רח' קרמניצקי 16, תדיראן 67899
טל. 03-3883078-9-10

מוטורולה תדיראן
תקשורת קלורלית בע"מ

פלאפון

שוואדמה

בשר

אדום

משובה

שוואדמה הודו

נשאר בהקטנה מוד לשחוש
משקל נקי ו קיי

מחיר
100

קחי עשיתי בשוואדמה חוד חוד עוד מוצר
איכות של ב. ע. ד. משה שוואדמה חוד חוד בשר
אדום משובה המגיע אליך ישירות מעבר תחליכי
בזמן מתקדמים ביותר

חוצר איכות שר

סופסופ

ה' באדר א, תשמ"ז 14.2.1986

עורך: צבי לביא
עריכת: חמו גיא
עיצוב ועריכת גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע גרינשפן

קולאז' קרייז'

שאלתי אם המונולוג של יורם קניוק, שפורסם בשבוע שעבר במדור "שטח פרטי", הוא סיפור מוחייים או יצירה נוספת של הסופר (אגב, לא מזמן נכתב בעיתוני סקוריניבית שהוא אחד המועמדים לזכות בפרס נובל לספרות). צריך לקבל את השאלה בתור מחמאה לבעלת המדור, נורית ברצקי. השאלה מעידה עד כמה הצליחה נורית להיכנס לעליון של המארח השבועי שלה, ולחצינו כמות שחוא, מבלי שדמותו היפגם במעבר הטבעי דרך הפריזמה שלה. בעתונות לא חסרים מראיינים המשתדלים להביא דבר בשם אומרו, אבל לא חסרים מביאים נאמלה לעולם בקצת עטם. המחשבות והרעיונות מנוסחים כחלכה ומבטאים את המאזווי. המשפטים שבין המרכאות עוברים לא אחת שינוי לשוני וסגנוני. במקרים רבים אין מנוס, ולא אחת המראיינים אפילו מפתח בכיוון זה ואומר אני אדבר ואחרי כבר חסגן את זה שיצא יפה. בעיקר כשהמדבר הוא אישיות ציבורית המלח רגישות ליוספי ציבור.

חבל כשנורה כל זמן שהכוונה להעביר לקורא רק את דברי האיש, ומלאכת הסינון איננה משמלת אותם. אלא שבמעבר חוזר מבלי לכלי - האיש עצמו אינו עובר, ולא יועילו לכתוב הערות ביניים אין הוא מחייך, מחסס, מגלגל עיניים או מגרד בראשו. כאן, מדברים כל האנשים בסינון של המראיינים. לא חיינו אומר שלכתוב כך זו עבודה קלה. אבל היא קשה יותר, בעיקר כשהחלוציות ברקע. אם הכוונה לתרגם את האיש למלים; ואן, נדרשים און רגישות שהקלות לא רק את המלים אלא גם את הנשים, וכמובן לכתוב אותם בכיוון המעורר תחושות. נדרשה גם יכולת להצטנע ולא לגמב את ההצגה מהכוכב.

המדור "שטח פרטי" נבנה למען ההצגה הזאת. לערוך מפגש בלתי אמצעי בין הקוראים לבין אנשים ידועים מותת או יותר, מכל תחומי החיים, ולהציג את חמן הנפתר באישיותם ובחיייהם. כפי שאפשר לתוכה, מורכב המדור משאלון ומנוולו שחוא לרוב וידיו אטושי על המעיים הקטנים הגדולים של החיים. ישנה גם חתימה האיש, ולמי שמתמצא בגרפולוגיה זה קצת של חוט. בתקופת הראשונה הביאה נורית את דיוקן האיש בביתו, ומת הבית עושה לו. היום היא נורית במידת האפשר לחשוף את האדם שמאחורי הדימוי הציבורי. התיכרות הזאת חשובה להערכת מעשיו.

אם חסגנון הוא האדם - המונולוג חייב להיות נאמן לאיש. אינני מכיר את כל האנשים שמארחים את נורית בביתיהם. המעטים המוכרים לי דומים מאד לתמונותיה השבועיות. לא אחת שואלים אותנו מדוע מסתנן על איש זה או אחר, או מתי נקרא במדור על מלון או אלמוני. התשובה לא כל רצוני - מצוי, ולא כל המצוי - רצוני. לא מעט אישים מתחמקים מהמדור. האם זה מפני שנכחו עד כמה התמונה של נורית כל כך נאמנות למקור?

צ. ג.

בשעה: פסקל ביקוביץ, כתבה
בעמ' 14-15. צילום: שמואל רחמי.

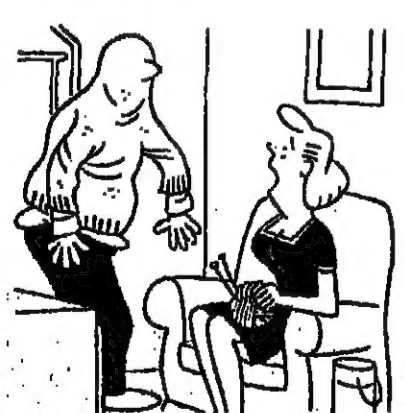
צוחק מי שצוחק ראשון

- 6 מישו וולף, רב מרגלים
מאת דני פנקס
- 10 כוכב בית לחם
מאת עמוס גלבע
- 14 פסקל
מאת אבי רז
- 17 הצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן גפן
- 23 טיול "סומשובע"
אל האירוסים
מאת נילי פרידלנדר
- 28 שטח פרטי עם חיים הברפלד
מאת נורית ברצקי
- 30 דאלאס בלואיוויל
מאת עידו דיסטנצ'ק
- 33 אבן טובה ננד עין הרע
שירות "מעריב"
- 34 תן לי קוק
מאת מנחם תלמי
- 36 אומק ורוד
מאת יהודית חנוך
- 39 לאכול בזמן
מאת מאיר
- 41 שיפורים
מאת מאיר עוזיאל
- 42 חיים ואוהבים
מאת חמו אבידר
- 43 מנטהאוז
מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" למי 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

התוצלות

בתחקיר שנתפרסם ב"מעריב" נמוסף
סומשובע וכעסו הראשון ביום 20.12.85 על
"רשת חודית המטייה חולים לחיל", נאמר
בבזירת חמשה, כי חטיע ויתן בחנאי של
חזרת בתשובה. מערכת "מעריב" מצטערת
על דברים אלה, שלא הוזו לחם ביקוי עובדתי
בכתבה, ומתנצלת על מירמסם.

מאת דני פנקס

אדם עתיק

עיסקת החילופין על גשר גליניקה בברלין החזירה לכותרות את הריגול בין מזרח למערב. האיש מאחורי כל רשתות הריגול, שנחשפו במערב-גרמניה, הוא לויטננט-גנרל מרקוס וולף. אביו היה יהודי, קומוניסט אדוק, חבר קרוב של אולברייכט, ממנו ירש הבן את הייעוד: לשרת את רוסיה בכל דרך. היום, אומרים מומחי הריגול, הוא הגדול מכולם. בשיטות מתוחכמות ובסבלנות רבה הוא הכשיר מאות סוכנים שהושטלו במערב. רק חלקם נחשף.

מאת דני פנקס

למקרה הפך הגנרל כן שני חלקי ברלין ל"צומת המרגלים", שמהלכים בו סוכנים ממזרח ומערב אשר נחשפו בעת מילוי תפקידם. ברלין המזרחית, בעולם הביון, מקובלת מומן כסניף מכובד של מסה וק.ג.ב. הרוסי. יש המקצינים וטוענים שהיא כבר אתר עליהולגל של מרגלים בזכות עצמה. לא פחות מ-17 סוכנים חשאיים של הגוש המזרחי אשר ריגלו במערב, נמלטו אליה ב-1985.

לא נחשלא אם במלחמת העולם השנייה על המבצע הענקי של חילופי המרגלים, שהזניקה השבוע על גשר גליניקה (כולל עיסקת שצ'רנסקי), היה גם רב מרגלים מברלין המזרחית שהוא אחי מהאישיות המרכזיים המושכים בחוטי המלחמה החשאית הבריטית. לא מן המובן שגם היה בתמנה לאורך כל העיסקה. 35 שנה מחוץ לויטננט-גנרל מרקוס-והאגס וולף בתפקידו. תוארו הרשמי הוא סגן השר לענייני בטחון המדינה במזרח-גרמניה. יש המעניקים לו את התואר הלארשמי של "ענק הייגל במזרח הנוכחית". עתה בגרמניה המערבית אחי הגנים בתאור האיש, כמי שסיפק כותרות לתקשורת יותר מכל אדם אחר. אבל אין זו הגומה שהוכתרות הקשורות במבצעים שהוא עומד מאחוריהם, עשות רעש יותר מכל סיפור עונשני רגיל.

מרקוס וולף, חיים בן 63, הוא יהודי. אחד המעשים שנחשפו בצמרת המדינה הקומוניסטית. חרדי

מיעשה וולף, רב-מרגלים

לויטננט-גנרל מרקוס (מישהו) וולף: גייס והשיג הגנרל.

כשאוברייכט ביקש מוולף הערכת מודיעין איך יגיב המערב על הרעיון לחצות את ברלין בחומה, כמחסום שימנע את בריחת המוחות ממזרח-גרמניה למערבה השיב: אין במערב מי שיכול לקבל החלטה נחרצת בעניין כמו זה. ולכן המערב לא יעשה מאומה. כרושצ'וב אהב את התשובה הזו.

היו מתבוללים. גם הוא לא מבליש את מוצאו. אין לדעת אם יש בליבו יחס כלשהו ליהדות ולישראל, ומזה חיים היה. בפנים, כמו כלפי חוץ, הוא אשף סוד. פקיד נאמן של המשטר, המתיישר לפי הקו של מוסקבה. בתקופה כלשהי של בחירתו דבק בו הכינוי "מישהו", רמז ליחסיו הנימחת. זה לא מוזק לו היום. שנים חתמהו בשתיחת "הפרפרות", שהיו רדומות תקופה ארוכה אך בשקט ובעקביות חתרו לעמדות מפתח בממשלות מערביות, בעיקר במערב-גרמניה. כשנחשפו הסוכנים, פרצו חששותיו. כך היה ב-1963, כשנחשפה שאחד מהם הוא פאול מלמן, ראש מחלקת לעניינים קומוניסטיים בשירות הריגול המערב-גרמני. במשפטו נמסר שהספיק להעביר למערב לא פחות מ-15 אלף תצלומי מסמכים, שסיווגם סודי עד סוף ביתו. ב-1974 נחשף גינסר גוילאם, יועצו האישי הבכיר של הקנצלר וילי בראונר. גם הוא העביר לוחץ במשך שנים כל מיטת מידע שהתגללה לידיו משולחנו של בראונר, בעיקר מיסמכים מהכספות הסודיות של נאצי. הקנצלר נאלץ להתפטר.

ש סימנים העיניים שירו של וולף היתה גם מאחורי גילגולו המסתורי של ירד אוטו יון, ראש שירותי הבטחון של מערב-גרמניה באמצע שנות החמישים, אשר בוקר בהיר נעלם וצץ מחדש בברלין המזרחית. האיש שבארכיונו נמצאו שמוניות של כל הסוכנים הקומוניסטיים הידועים לשירות או אלה החשודים בריגול, טען כעבור שנים כי נחנף מחוסר הכרה. אלו רק שלוש דוגמאות. כבר לא טורחים את הסוכנים בתחומות של מנהלי הכרות והמנהיג מחקר תעשייתי, מזכירות ושקידות, שהושעלו במאסרן הבנות של מישה וולף. לפני מספר חודשים, עם גילוי הגל התורן של מרגלים שנחשפו במערב, כינו אותו בעיתונים "גייס הנשים הגדול" לשירותיו החשאיים. השטנס איננו של. חלף טרם נולד כשנאסח תארי כבר היתה בוכבת אבל העיון שעלה בגרמניה לאחר מלחמת העולם השנייה, לצלל כמה שיותר נשים לשיקום שירותי הריגול, הוכיח את עצמו. בראשית שנות החמישים היו בגרמניה רבבות אלמנות מלחמה, רעבות ללחם ולחברה, ומה שוולף תארן. "בעבור מעט תשומת-לב ות היתה מוכנות לתת הכל". כדרכו - וולף בגורל. הוא ריכז על הצפת חירוב באלפי מזכירות. במתח הספר של וולף איננו את ה"חרישיות" הדינמית בכל אפגניות הריגול, ובעיקר להסמך בסביבה תורשה, לגלות סבלנות ואוהדות. "לאט לאט", הנהה אותו וולף, יש לכן זמן. בסמו את עצמכם ומיצאו את התפקיד הנכון. בעוד 17 שנה אולי אורקס לכן, השיטה שלו הוכיחה מידוך מראותן. הרבה יוצאים לדרך. מעטים מגיעים לקו הסיום. הוא עסק מדות את השתלבותן בחברה המערבית, ולפי צרכיו הפעיל בבא העת את אלה שהצליחו להגיע לעמדות מפתח.

המזכירות-המרגלות של וולף שנחשפו במערב-גרמניה לפני מספר חודשים, לא היו תראשונות שנפרשו. ב-1970 נעצרה בכך אינגבר ובר, כבת 44, מוכנת בהרגת סטראלוק, שריגלה למען המוד-גרמניה במשך 14 שנה. גברת אדית שנחשפה אירגה שולץ, שימשה כמזכירתו של השר המערב-גרמני לענייני מזר, והתגלתה כמזכירת באישוף מידע הקשור בתחנות כוח גרעיניות.

מיהו מרקוס (מישהו) וולף, מאין צמח לראש המזכירות, ולחובק הוא נחש את עצמו גרמני קשיש ירדני משפחת וולף אמרי. אם רוצה לדעת את מרקוס, חשף אחד אחיו, והחישף מלה שהתחזה לא נטל רחוק מתוכו.

האב, פרידריך וולף היה רופא, ואת הציור הזה הוריש לבנו. פרידריך נולד בגרמניה ערב חג המולד 1888. המשפחה היהודית היתה חילונית, מתבוללת ובורגנית. בזיוונו נער בדת למינכן ורצה להיות צייר. אמרו לו שיחפש את מולד באיטליה. מכיון שהיה חסר מרסיה הלך לרומא - ברגל. כשלא מצא בה את מקומו, חזר לגרמניה ומצייר-לעיתים נהפך שולית מלחין, כמסינות נהר על הריין. כשנגזע מעט, נרשם לאוניברסיטה ולמד פילוסופיה ורפואה.

ב 26 חזר אל הים כרופא על אניית נוסעים. פרצה מלחמת העולם הראשונה, והוא התגייס לצבא הקיסרי כרופא גרדור. זוזעת המלחמה עוררו בו את הפילוסוף, והפכו את תפישת עולמו. כשפגש את המרס הצרפתי לסוציאליסטים, וכמו צעירים רבים וחמישים מבני דורו (כינים יהודים רבים) התקסם מחלום העולם החדש של הקומוניסטים, מהתבנים קומוניסטים הקימו סובייטים (מועצות) של פועלים וחייילים משוחררים גם ברובליקה של

סוכנים רוסים על חומת ברלין והמחנה את חשדיו במערב לת דורו אין לחיוב.

היכנס לעידן תדיראן עם השמות הגדולים בעולם

**מצע
"עלבטוח"**

10

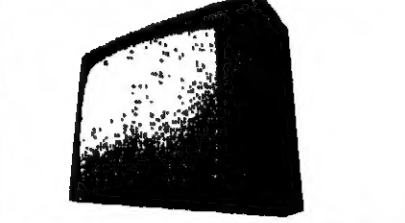
**תשלומים שקליים שווים
בלי הצמדה**

קנה "עלבטוח" - אתה קונה את המוצרים הטובים בעולם
קנה "עלבטוח" - אתה משלם בתשלומים, שקלים בלי הצמדה
קנה "עלבטוח" - המוצרים טובים ונובעותם אם ידוע עליות מוצרים ומיסים
קנה "עלבטוח" - אפשרות להספקה מהירה
קנה "עלבטוח" - אתה קונה ממוינת חברת האלקטרוניקה נסי 1 בישראל
(מומלצים בתוספת דמי אשור של כ-27%)
לדוגמה: מרור וסאפי דגם 4200 - 1,155 ש"ח ב-10 תשלומים לא צמודים
של 144 ש"ח לחודש
מריס בחנויות הורשטל המובחרות.
לפי ריבית אפקטיבית שנתית של 89%

תדיראן
שיקו ופרוטים בע"מ

טלוויזיות
החל מ 172 ש"ח לחודש
טלוויזיה צבעונית עד
אין לכבוש קו אחד
משמעות גדולים
"סאבא", "סימנס"

מוניטור
החל מ 110 ש"ח לחודש
אין אפשר בלי טוון
תדיראן הנכס לעידן
תדיראן עם הטון נסי 1
בישראל

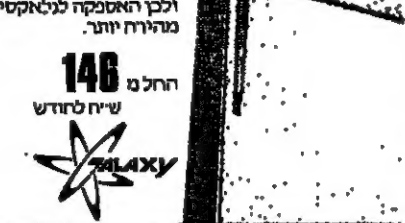
מכונת כביסה
החל מ 87 ש"ח לחודש
טלוויזיה צבעונית
"ביש" או "סאבא" מרור
אחידות 10-15 חודש
ש"ח לחודש

מדיח כלים
החל מ 182 ש"ח לחודש
מדיח הכלים המעולה
של "סימנס" "ביש"
ש"ח לחודש

מקררים
החל מ 148 ש"ח לחודש
חבסו לעידן תדיראן עם
בלאקסי המקרר המיוצר
במפעל החדש בנתני
בישראל תדיראן
הרדיו-אט קו הייצור
ולכן האספקה ללאקסי
מהירה יותר.

חמרי גומחה
החל מ 108 ש"ח לחודש
חריש למעמס כריים
ג, חמרי גומחה
חרישים כחוד באורח
"רדיו-אט" או "סאבא"
מריס

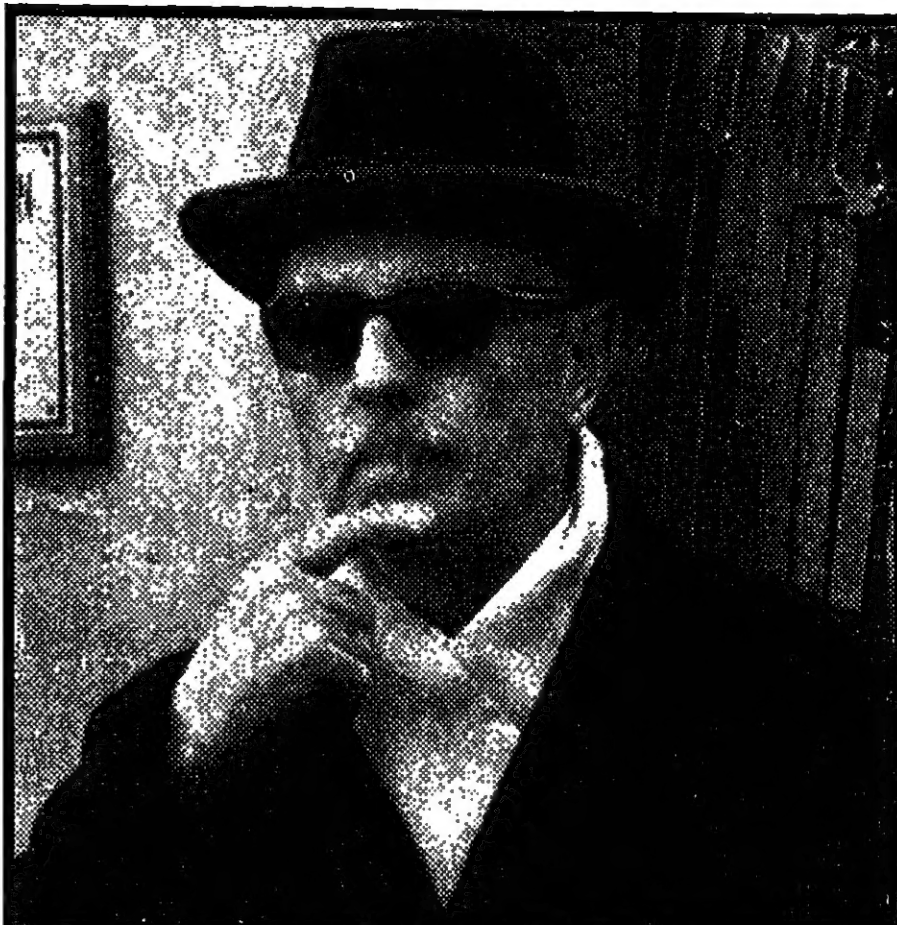

וידאו
החל מ 318 ש"ח לחודש
קו אחד מחשבות
החל מ 318 ש"ח לחודש
"סימנס" או "סאבא"
החל מ 318 ש"ח לחודש
SIEMENS SABA

בכל הקשור בגיוסם של סוכנים חדשים. בפגלנו רכש את אהבת הגדולה ללבוש מהודר. כעבור שנתיים התור לבלין.

פירדיר וולף נמסר בגיל 65. מרקס לא אפר "קריש" אתר ארונג, ובג לא קבר את האב בבית העלמין היהודי של ברלין המורחית. מעט יהודים נותרו שם לאחר המלחמה. אלה שהתגנו לצד הממשל היו מחוסנים מהסכנות שהיוסלו את אחיהם בממשלות הגוש המזרחי. המלחמה הקרה והרייטה הגוברת למידע על המתרחש במערב גרמניה, כמות על המינסטריון לבחון המדינה שני במדינה, ובמסגרתו חקמה דעות לריגול מחוץ למדינה. מרקס וולף ניהל את העניינים גם במבנה הקודם, ורק טבעי היה שיתמנה למנהל החדש המיוחד שמרבה מחייתה באירופה המערבית ובעיקר מערב גרמניה.

ריינהארדט וולף, המעיס בערכו של חאויב.

רכזהמרגלים היה בן 34 במרהל, ומאחוריו כבר שובל אורן של פעולות כיון מתחכמות, והצלחות שהושגו במאמץ, ידע וסיכון יוצאי דופן. כמות הסוכנים ששול במערב הינה המרתקת והעמדת אליה הגיעו סוכני הקיסר שחקים. מספרים שאמר אני רוצה אנשים בלשכתי של הקאנצלר, במשרד של כל השרים, אצל ראשי הערים. נשתול אנשים כרויטשה בונדסבאנק, במספנות בהאמבורג, במרציה הגרמנית של האגידים המקצועיים, ובדור העובדים של מרצדס בנג. באירגון בעלי המלאכה, ובכתי חוליה. עלי לדעת מי חולה וממה, ובאיו מחלש הוא מאושר.

בהדרכים הכלתו שירותיות כיצד לשחל אותם והאמצעותם להצין אל הכספות המדיניות ביותר. היקפו לו הערה ומעמד מיוחדים בחוג המצומצם של ראשי קולית המדינה והקטגוריות שידע על פעולות. סיגנו לא השתנה והירות מדינתו וסבלנות במשך זמן הקטנת התמורה, היו המתכון של וולף להצלחה. הוא שול את סוכניו במערכה מפתח של ש"ח במערב גרמניה. אינם יכולים לברוק כל הזמן, את כל אל שוידעו אליהם. בעד שמתחייבו בודשנגנון, לנדון ובן מבקשים לדעת "מה קורה היום", שול וולף את אל שיתנו לו את התשובה בעד שלוש חמש ושמונה שנים. וולף מתאר כבעל מין של קסר, כאור שידע ביוק מה הוא רוצה, ואינו מבקש אלא מה שהוא ממין כבירהשנה. הוא מרקסיסט באמונתו, רוסי מדינל ובאימונו, גרמני במדיניותו, שכר, הנדיר הוא מר.

בעידה מולאך שליח מינכן, כמסו המדיניות המערבית גרמני בראשותו של ריינהארדט גולן, החל וולף הצעיר להעלות את לחץ הדם. לויטנגט נגד גולן, קצין המדינה והבאי חנאני בחיית המורחית. "האורזים" תחילה המעיס גולן בשרי של וולף, החסר בהשואה אליו. בעד הוא משמש כראש שירות הביון המערב גרמני. חיה וולף רק ראש המיכערים" במסד המקביל באותו חלק של גרמניה שממש שנים המליץ גולן שלא להכיר בקיומה בסדר האמריקאית "השירות" הוא אינו מוכיר לו וולף אמילו פעם אותה. אלא מעמק הנוער המצוה (המשך בעמוד 80)

הגרמנים. בענף אתר של הלחמה הפסיכולוגית חבר כרוים שהמסור במיליונים על חזית המורחית. באור מהם נאמר: "גרמניה אמר למות, חייבת לקום גרמניה חופשית". את ההכנות להקמתה של גרמניה אחת בפקח רוסי, יומה מסוקוה תוך כתי המלחמה. הקם "הנער" לגרמניה החופשית. כיון חברו היו אולבריס ופרידריך וולף. עוד לפני כניעת ברלין, כשרק הגיעו חירות החלוצ של הצבא האדום למרכייה, נחם שם מסוס חובלה סובייטי. מתוכו יצא תבונה של גנרלים רוסיים, וגרמנים רוסיים, כך כנו חברי הוועד שאמרים היו לוחות את גרעין הממשל האוורו והאשון ברלין המשתדלת. בעקבות האב הגיע לגרמניה האחרת גם וולף הבן, בשליחת מדיענית תחת שם בדוי של העתונאי מיכאל שטרם. הוא נשלח לכסות את משטרי גירונברג. כתבות לא שלה אלא רק ריחזה אתר עתונאים מערביים. שנים לאחר מכן יתור אותו ככתור טור, נעיסהליכות, שקט ותמיך מסודר. "אריב", והסיפה מלגית שהדברתה לשות אותו, בעלחודך גנים, אך מעולם לא השאיר לי משרי. כשהור לבלין לאחר הקמת "הרפובליקה הדמוקרטית הגרמנית" גילה כי במהלכת "האיש החול" אולבריס נשלח אביו לוחות שגריר במולין. מרקס חלף. בעקבותיה, בשרות הריסלומאטי הוא נקרא ר"ר קודט ורנר, נשלח להלסינקי, ומיד דתק את מעביריו במטה הביון במוסקוה. הוא התגלה כבעל כושר המצאה מצויין

הרשם כבר היה בן 19, וחדר מגטיון באור מבחירהספר המעולים של המשרדה ומשאית (או הק.ג.ב.) והיום הק.ג.ב.) כיוון ששלם בשפות, יעדו אותו מדיכתי לחפקיר "מדיעין" רישלומטי. לכן שחת בצמא את טיטור אביו, גם על המתברכים היהודיים מארץ ישראל, שלחמו לצידו. נגר פראנקט סימור אחד נותר בוכינו, על מקסר לשעב של חיל המודיעין בצבא האדום, יאן קארלוביץ ברדין. המ נפגש בספרד ומפי שמק אר: החד על שהימה את מ-ראשי המפלגה, נשלח לגלות, ומשם למלחמת ואוורוים. ברך וצא לנורג כמקוד הגול. הלחקה היה ברור, רק הציתנים עששים קרייה. כשהחלה המלישה הגאצית התגרר מרודיקר לעבור כמעטל מודי. מולא משידורי תדיראן לכסותה

כוכב ביהלחם

טדי קולק בקטן

מאת עמוס גלבע
צילומים: ראובן קסטרו

אליאס פרייט, על רקע
בניית המולד: אמיל
מטרוניד צלצלו אליו

כמו בן-יעירו הידוע יותר, מהלך אליאס פרייט, ראש עיריית ביהלחם, על פני המים, בין הטיפות. ראש של סוחר, אלוף הקשרים האישיים, משתדל למצוא חן בעיני כולם. אהוב החיקשורת, שניפתה לו דימוי של מלאך שלום. המציאות קצת שונה. הפלשתנים עוינים אותו. הישראלים לא משתגעים ממנו, וגם הירדנים לא רוצים אותו בשיחות השלום העתידיות.

הוא לא נוקט לבואם כתוב. המלים על שלום חבות סלם לחיות בשלוה בארץ הקודש יוצאות מפיו, בערבית ובאנגלית, כמגניבה עריבה מתנומת חישב. רעש מחאות הבטים כמעט מפתח לחרור, פרייט, סוף הערב, כולו נרגש ומאוש. הוא ממלמל לעצמו אלפי מיליונים של אנשים בכל רחבי העולם צושים כי עתה - בבנו הבכור של בעל מלאכה עני, שהתחיל מלאכה כלום, ושכמו ידיו ותודות למעשיותו, תבונתו, ערומיותו ועקשנותו תגיע לרבע זה - רבע היסטורי. הוא יחזיר על המלים "רבע היסטורי" כשיספיק לאחד מכו על השלמות שקיבל מכל העולם, אמיל. מטריד, קן אמיל משם, על מה חשב באותו רגע. חשבתי על כך שקוקטייל זה מטמל את העבודה שאנו, הערבים הפלשתינים והישראלים, יכולים לחיות ביחד, בשלום, ואני הצלחתי בכך.

אכן נחשף באותו מעמד במסערת פרייט, משום ברמתו וממערדו של ראש עיריית ביהלחם, ותחילת בראשי הערים בירושלם וזוהו 14 שנה בתפקידו האישי. הממשלה עבור רבים את המתינות הפלשתינית, את הבטיח לידן, את האפשרות לחיים יחידים, את השילוב של נוצרי ופלשתיני שמשרד צופה על מקום תלונתו של יש, ואת איש העולם הגדול. איזה מנהיג ערבי מלשתיני מצליח לקבץ יחידים, תחת קורת גג אחת, שפע של גיבורים, מפרס ועד פיקרינג בראבוב מיוחדת, יאמרו אחריהם. "היכן כל מנהיגי השקמים האחרים? (המשך בעמוד הבא)

ערב חג המולד 1985 ערך אליאס פרייט את מסיבת הקוקטייל המסורתי, בבית מלון הניצב לא הרחק מקבר רחל אמנו. רשימת המוזמנים היתה קוקטייל פוליטי של גבירים יהודים וערבים, מוסלמים ונוצרים. ראש הממשלה שמעון פרס, שר הכסות יצחק רבין ושירים אחרים התכבדו כשגריר ארצות תומס פיקרינג ובקנסוליה ראשי הכנסיות של ירושלים שאינם מכירים בעיר כבירת ישראל. מושלים צבאיים במדי צה"ל סעדו את ליכנס ליד תגא סיניורה, עורך "אל-פאג'ה" המדיאטי. בערב הזה היה המבנה המשותף סביב שולחן הקרבות ענקי ומעורר תיאבון, עם מנות קטן וצמוד שעלו השלט "אוכל כשר".

המארח הרגיש עצמו כמו בדיקע והשכיע, לא רק כאילו להצדיק את שם המסעדה בה נערכה המסיבה - "פרייט", כלומר גרעין. אליאס פרייט, יותה בין אורחיו כמלאך, בידו כוסית וויסקי סקוטי - המשקה האהוב עליו - ובאצבע ידו השמאלית היה תור ומערכב את קוביות הקרח כשעלה לשאת את רברו מעל דוכן הנואמים, הוא גיאר תורו הבדח ערך עצמו בעיניו ובעיני המוזמנים, למרות היצוגיות שאיננה מרשימה מבט ראשון נמוך קטנה, ממש גוף, משום ענגלל, ששם קטן ושיער נוטה להקרות, לבוש במפיר - סיסטום, דיבורו איטי ומתון, קולו חלש, צורר משנה.

פלחא סא אל פלחא

פסקל ברקוביץ: אני רוצה להיות במרכז וזכי גבוה שאפשר.

פסקל

מאת: אבי רו
צילומים: שמואל רחמני

ראינו אותה בשבוע שעבר ב"זה הזמן", אבל לא עשר דקות טלוויזיות ובוודאי שלא כתבה בעיתון מסוגלות להעביר את הקסם המהפנט של פסקל ברקוביץ. איך ייתכן שגלגליתכת אשר גרע שתי רגליים צעירות נסך כוחות בה איריס בילדה היפה הזאת?

במשרד אמרו לה שהיא צעירה מדי, ושהתוכנית מיועדת למי שכבר ביקרו בישראל כתיירים, אבל פסקל לא ויתרה בסדר, ניסו לגרוע אותה, תכואי בעוד כמה חודשים ונראה.

מני החפשי, כיני בעד, באמי למשרד. שאלו אותי כל מיני דברים מה אני חשבת על הארץ, מה זה ישראל, למח אני רוצה לבוא ולמה לבוא דווקא בצורה הזאת. אמרתי להם: אני לא יכולה להגיד מה זה ישראל כי אני פעם לא הייתי שם. אבל אני יודעת שזו ארץ שקשה לחיות בה, כי מבחינה כלכלית ומבחינת ביטחון יש המון בעיות, שזו מדינה עם המון דברים שונים והמון אנשים שונים, כי באים מכל העולם, ושזו מדינה חמה מדי. ואמרתי: שאני לא רוצה לבוא כמו תיירת כי זו מדינה שלי, אפילו שאני פעם לא הייתי שם.

זה אמר, שכבר הייתי ציונית.

הם ראו שאני ממש רוצה לבוא ושאני חזקה ואני יחיד מבוגרת מהם במנטליות - והמכונה המשמחה פחד קצת ואמרה קצת מסובך, אבל זה בחול - או בסדר. וככה, ביולי (שמונים וארבע) נסעתי. בקבוצה שלי היו שלושים איש, צעירים ומבוגרים, ומכל העומות מבחינת תרבות ורשעים, פרעלים, סטודנטים, כלמיני. שלחו אותנו לגליל, חלוצים, מדינת מלונג גימלי. קמים בשש וחצי. חלבים לאכול בשבע עשרים וחמש בדיק. לעבודה ברבע לשמונה התפקיד שלי היה לנקות ולתקן מנה. זה מנה עבדתי עם חיילי הוא היה אומר לי: אני צריך מברג, ואני - מברג. אמר לי: ראה את זה, תחבית גדול עם ברגים צריך להוריד, ואני תחתיו הכל והורדתי. פעם עבדתי כבנים, בתוך הסנק, לפרק את הברגים של הצריח. ארבע שעות. והיה חם, חם מאוד, שמש חזקה מאוד. עבדתי עם בחורה אמריקאית וקנה, גורניקית ולא היה לה בכלל כוח. והיא נזרא קשה.

היינו כמו חיילים בדיק, חץ מהשמירות והמשמשים. פעם בשבוע טיולי ירושלים, תל אביב, צמח, מצדה. חיילים היו ממונים אותנו ורבה וכל שבת הייתי אצל חיל אחר. בערב היינו מבלים בדרך כלל באשקלון או באשדוד. בהתחלה חשבוני שהנוף בארץ בכלל לא יפה הייתי רק באשקלון, באשדוד ובצוללים, ובאשדוד ובאשקלון, חץ מרים, אין שום (המשך בעמוד 19)

יה של פסקל ברקוביץ התגו בשעה שבע שלוש ושמונה של בוקר חור מ' וס', שלושה עשר בדצמבר אלף תשע מאות שמונים וארבע. הרכבת לקיס יבאה מתחנתה בעירה שפסקל והתירה על פסיה את פסקל, בת שבע עשרה או, סמוע רגליים ומן המסילה הנידחת והייתה קמה פסקל אדום, עתידות חזקה כל כך, המגלמת להפליא את רמות ההירידה שבי שאנו הישראלים, מתימים לשוב להיות. והיא בכלל איננה יתירה, ההירידה הייתה הזאת: אביך אמנם יתור, אומרת לה הרבנות, אבל איך גייה.

אלא שאפילו הרבנות האורה לא הצליחה והכן שנכסלה מכת גורל בה אכזרית, ופסקל שופעת שימחתיים מתפרצת, עצומה, נדושת אומנימיות, שאפתנות ואהבה קצת מכל אלו רוצו בשבוע שעבר ב"זה הזמן", אבל לא עשר דקות טלוויזיות ובוודאי שלא כזבה בעיתון, יכולת להעביר את העצמה של הנערה היפה הזאת, את החיות ואת הקסם: אפשר רק לנסות.

ובכן, סיפור של פסקל מתחיל באנגליה, עיר במערב צרפת, שם נולדה למנה לשלוש נשים, ילד מרים וכן ליובאי ומנחם ואסתר, ולמספר נוספות לא יחידות שהוריה המניחו, כמון הכיבוש הנאצי, אישה יהודית, המשפחה נדדה לצפון צרפת ופסקל גדלה והתחנכה כמו כל ילד צרפתי אחר בגיליה, עד שמלא לה ארבע עשרה. ראיתי שהשם שלי (ברקוביץ) שונה, והתחלתי לחשוב מה זה להיות יתור: חשבוני שזה רק דבר אחד: להיות שונה, אבל לא ידעתי כמה זה שונה.

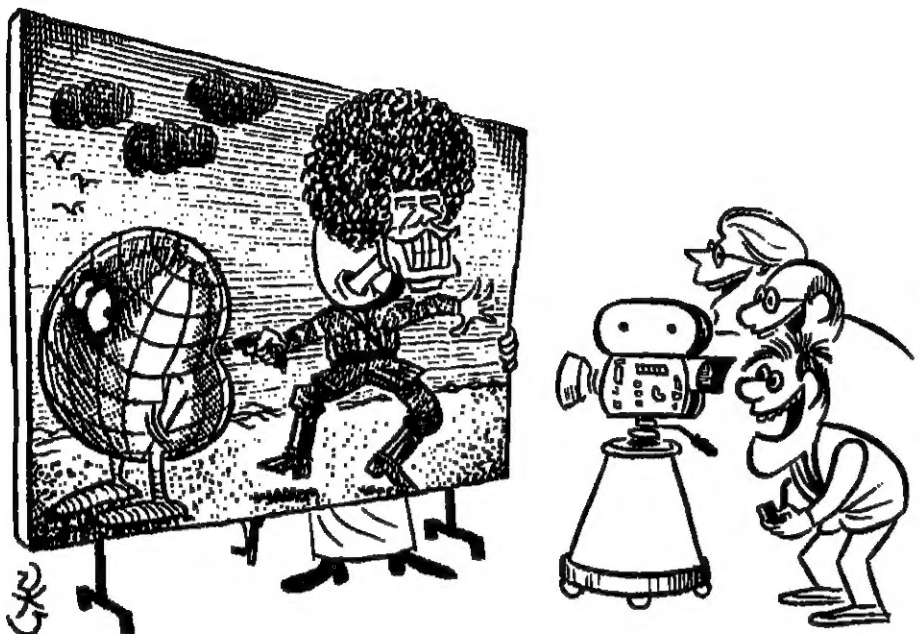
פסקל התחילה להקשיב לשידורי הרדיו היהודי (רדיו וי) וללמוד קצת תנ"ך, קצת על חיי השילה היהודית, אירישות, מורחית וישראלית. היא החליטה שפעליה ללמוד עברית, וכחבה אל רוב הראשי בצרפת בכעשה שימנה אותה לבית ספר בתיכונות. בת השש עשרה היא הייתה אה כשתחלה ללמוד עברית.

הוריה עזרו אותה, שתיהן כל דבר על ההיות, וכששמעתי משהו על ישראל, ברדיו או בטלוויזיה, פיתאום האזניי שלי נעמדו כמו פילונים - סווחווחו. ראשית, התעניינה ביהדות כתרבות צוחקת: למחלתי לאכול כשר, וזה היה רבולוציה בבית. שנית, שבת כמה חודשים וחלמי כל שבוע לבית כנסת: התסקתי כשאני לארץ, כי הישראלים הם בדרך כלל לאדוטים וחץ מהם, על היות צריך לשמור בתוצאות, כדי להרגיש יתור. מה אני מרגישה יתור גם ככה.

הן ששעשרה בראשית כיתה י"א, שמעה בדרך חץ חיות של מתרגמים לישראל, טיפלו של אלוף מישנה (מיל) אורון ויורי לניס יהודים בחול לעבודה התרבותית בבסיס צה"ל, והיא טיפלה מיד למשרד "ישראל" במרים. מהר רציתי להתגבר,

פסקל ברקוביץ

המטוס הלא נכון

האסטרות להחריש את עצמנו אפילו אינה עולה במלחמה לבנות אותה העברית איכשהו כאמן המופיע בענף. האויב ויכוחי, חשבוני על כך הרבה, וגם השקטות רבים לא מעטים בנושא: אמן במלחמה. בתחילה הגעתי למסקנה המתבקשת מאלה שבמלחמה האמן מיותר לגמרי. לקח לי זמן להבין שזאת יכולה להיות גם שטת היפה. האמן חייב להביע את רעיון במקום ובזמן בו מתרחשים האירועים המנוגדים למצבנו. זאת אולי ההדמיה היחידה שלו לצבא. לא רק על מקלות, אלא גם על חיים ועל המוות.

הקהל שאותו את האמן אינו אדם שנקרא למלחמה בגיער למצבנו. האמן הוא לעמים השקל והחריש של המצפון. לכן אסור לו להחריש שום מרינה ושום מלחמה אם הוא אמנם רוצה להשפיע ולא רק לחבר הספרים בשוך הקרבות, עליו להיות שם ולהשפיע שם את קולו. בחיבור חשוב שלו על תפקידו של הסופר, בוחב האמן החילוסוף לא פול מאסטר ולפי וברנויה: העולם לא צריך אמנים. העולם יכול היה להסתדר באופן יחסי מן הכלל גם בלי אמנים. אך באותה מידה יכול העולם להסתדר נהדר גם בלי הארס.

לכן, עם כל הכבוד לך, דיר מיסטר גארדינר, אני חושב שאתה טועה. גם אני, ודברים מידתי, סבורים שהגיע הזמן לחתום על חוזה שלום עם העם הפלסטיני ועם עמים נוספים. וגם לנו מגיע לשטע מקלה טובה בשעה שאנחנו חושבים מחשבות כאלה או חישון על זה לילה, מאסטר. וד"ש עם למשקלה.

יכוונת הפן

משוגע. או העולם מצא מור מאור את המטוס הנורא החדש שלו. קראמי. המשוגע הזה, קראמי, ואללה איזה קטעים הוא נותן. איזה בידור. לפני שנה ומשהו ראיתי גנר זורק במהירות הנוראה של אג'י.סי - שלושה פרשנים אמריקאים עליונים משוחחים עם שליט לוב, באמצעות לויין. איזה צחוקים קראמי אומר משפט, המראין צחק וזרק לו משפט עוד יותר מצחיק. אבל צחק מי שטורויסט אחרון. גם את המלחמה הבאה, כמו את המלחמה שקדם לה, יחולל המשוגע הנורא. משוגע שיקבל קרינה וילחץ על כפתור. האדיר הלהצה האת, שום ראשון לא יציל אותנו, וגם לא אחרים.

לכן כדאי להקפיד ולהחליף מרי פעם את המשוגעים הנוראים, לפני שהם מגדלים שפע קטן ומתחילים לסייר את העולם בדם. ואין מרינה בעולם שאין בה לפחות משוגע אחד עם עמדת כוח ועם אביזר לסיור טאלי. הוא רק מכהב שצחק עליו פעם אחת יותר מדי כדי להראות לעולם כולו כמה שהוא מקרה רציני.

היחיד במשוגעים - כי מהם תצא מלחמה.

דיר מיסטר גארדינר

למעמים קורה לך שאתה מסכים עם מישור, אבל אינך מסכים עם מעשיו או עם דרך בה הוא בוחר לפעול לפי רדיעותיו. למשל - המבצת המריש הדגול העונה לשם האדיר - ג'ון אליס בארדינו: מיסטר גארדינר, אתה הנוראים ביותר בעולם כשמוכר על ניצחון על מקלות-חומר, והומן לא מכבר להשפיע בארץ, והוא מרג מרוב מחולל. במכתב שכתב הוא פען שלא יצא על מקלות בישראל כל עוד מרינה וו וירטאני אנחנו לא נחממת על המכש שלום עם העם הפלסטיני. אני מסכים איתו. גם אני משוער להסכים שלום עם עמי המדינה. אבל אני שוא את זה באן, עם המשקלה הקטנה שלי. אנחנו מומרים את רעיונו בכל הדמננות,

סוף סוף גם המדינה שלי חושבת מנוסים. לא רק לוב והטורויסטים הללו המכונים פלשתינאים. הנה, גם אנחנו על המפה. גם אנחנו פראטים. פראטים עם שורת מודיעין של פראטים, ודרכי ביצוע של פראטים ובמובן, הכי חשוב - מוסר של פראטים.

מורד נגד מורד, אומר לנו המסביר לצרכן, ממש כמו שהם לא בודרים באמצעים, כך גם אנחנו לא יכולים לבדור בשאנחנו רוצים לנקום בהם. הראשון שאמר "מורד-נגד-מורד" לא ידע שהוא אומר משפט שאין לו סוף. כי כשיש מורד-נגד-מורד, מייד נולד גם מורד-נגד-מורד-נגד-מורד, ואחריו - במהירות הבזק - נולד כמובן גם מורד-נגד-מורד-נגד-מורד-נגד-מורד, וכן הלאה, בלי סוף. משום שאם הדבר היחיד שיש לך להציע נגד המורד הוא מורד, אתה מחזיל מלחמה שלא תיגמר לעולם, ומכתיב מוסר שבו המלחמה עם כל מעשה נמצא של הדבר השני הוא כוח לאומי.

וגיית שגורג' חשב אמנם היה נלכד במסוט מה ברוק הינו עושים לה משפט ראות, ואחריו כמה שנים בבגד השכונים, עד לעיסקת השוחרת הבאה. אבל אכן, בארשת של מורשת, אמר בלמכטל שאם היינו מצליחים העולם החפשי היה מריע לנו, אבל כיוון שנכשלונו, יקצו אותנו קשות. כמה זה בעולם החפשי.

או אולי בגלל זה יירקנו אותו. לסחוב מחיאות כפים מהעולם החפשי. אבל העולם החפשי לא אהב שאלות מודיעיניות. אנחנו אמורים לה סליחה, עולם חפשי, אבל כדי להלחם במורד אנחנו צריכים למשל גם בדרגים בלתי-שיטותיות. העולם החפשי סולח לנו. העולם החפשי כבר ראה את. אנטבה, ולכן הוא מוכן גם לראות את המוסר החדש של מנחם גולן, שכוראי כבר נאסר לו כהוגן להשיק מרשם מסחריים על בצחנות. הוא מת להדריך איזה סרט אמנותי על מבצע כושל. "המטוס הלא נכון" - The Wrong Airplane בקורבנהקרת בכורה, בארבעה מטוסים חמושים ברוכי המורד והחייב, מרשם במודיעין.

המשוגע הזה, קראמי

המטוס הלא נכון המריא ממדינת לוב, ובמדינת לוב אתה יודעים מי המלך. המשוגע הזה, קראמי. בכל פעם יש משוגע תורן בעולם. בעת העתיקה קרא לו קאליגולה. רומא אתה שווה לו כנראה סקין רציני. בהתחלה אמר שהוא אקן, וצריך להבין אותו, ובכל זאת הוא קיסר. אבל כשהוא מינה את המוס שלו לקונסול, והתחיל לשחוט אנשים מתם בשביל חקטק, הבינו הרומאים שהם צריכים להתחיל משוגע, ולמצוא לעצמם קיסר קצת יותר סולידי.

לפני המישים שנה המתוכבב בביכרות אירופה משוגע נוסף, עם שפע קטן. הוא היה סידר, והוא צבע את העולם באדום. הוא ממעט הצליח להסל את בולנו, והסכיב הנה בהתחלה באמת כולם צחקו עליו, ואחריו הצחיקים הזה עם חשפם. המבטל הזה, עשו מערכונים עליו וחקיקים שלו. חשבו שהוא חסיד, שהוא יעבור, אבל לא. הוא ממעט והחריב את כל הוככ הזה. ובכל זאת - העולם צריך משיח לזלזל במטורפים. עד לפני כמה שנים זה היה אירי אמין. הוא באמת הלך יותר על המורד אבסורדי וסלאמסטיק, והיה מסוכן בעיני לבני עמי שלו. הוא גם לא היה כנראה כל כך

יש 44 דרכים להפוך את החורף לחורף יפה

הערה: המחרים ל-7 לילות במסלול ליריח חורף ווי המחרים אינם כוללים היטלים. מיסים MARK UP של איירונור

קחו את אתרי הסקי למחש... עבשיו גם אתה יכול

החורף היפה ממתיק לכם 24 אתרי-סקי בעירות היפות ביותר בארץ. השוניגרים והאוסטרים קחו למשל את סט. מוריץ. איטליה, סנט-אנקטון, דאבס, בד קלינקרסדיים ועוד ועוד. גולשת התלכך על קרח, נישלי מרוא, בריכות שחייה מרוחמות. שאות מסעות לאנשי טבע, מועדוני לילה ודתי קאזינו הם רק חלק מהנטישים המצפים לכם בחיב אתרי הסקי. וחסית לוח איר הרים היפה של חייכם.

למרישים נוספים וחברות מידע פנה אל סוכן הנסיעות שלך.

החולא היפה

EL AL

החל מ-190\$ לשבוע

החל מ-140\$ לשבוע

החל מ-65\$ לשבוע

החל מ-279\$ לשבוע

לילה טוב

עד 45 ימי אשורא!

יזה, כרטיס האשורא שלך מעניק לך עכשיו הטבה נוספת: עד 45 ימי אשורא! החל מ-16 בפברואר 1986 קנייתך כשיטת ויזה + 30 תחוייבנה 30 יום לאחר יום החיוב בשיטת הרגילה. בנוסף לדחיית החשולם הנהוגה היום, המעניקה לך אשורא חינוך של עד 15 יום, ויזה + 30 מקנה לך, באמצעות הבנקים, 30 ימי אשורא נוספים בריבית מועדפת, כפי שפורט במכתב שנשלח למחזיקי ויזה בימים אלה. האשורא הנוסף ינתן ללא בטחונות כלשהם ויחסוך עלות שיק ועמלת דמי ניהול. עכשיו, תוכל לתכנן טוב יותר את תקציבך ולערך את קנייתך בצורה כדאית ומשתלמת יותר. ויזה + 30 - שיטה נוספת באותו כרטיס.

ויזה - כרטיס האשורא היחיד המעניק לך את הבחירה בעת הקנייה. ציין באזור המוכר באיזו שיטה בחרת: בשיטת הרגילה או בויזה + 30. שים לב, לויזה + 30 טופס שונה.

30 ימי האשורא הנוספים, ניתנים בנוסף לאשורא חינוך, הניתן בכל שיטת שתירה נהוגה.

VISA+30

יזה יותר טוב מכסף.

יזה - כרטיס האשורא של קבוצת בנק לאומי. בנק דיסקונט

פסקל

(המשך מעמוד 15)

דבר, אבל אהבתי את האנשים: הם חמים מאוד, ופתוחים, וישרים: לא כמו הצרפתים עם 'בנקסות', 'סליחה' ו'יבורים' נמזרים אפילו שלא חושבים את זה. הישראלים יותר קשים, אבל אני אהבתי את זה. המרדף שלי, מישל אלזש, הסביר לי שגולים זה לא רוגמה נכונה של הארץ. אבל אפילו שהתמונה שלי על הארץ לא הייתה בליכך טובה, רציתי לעשות עלייה. ריבירתי עם דוידה ואמרתי לה: אני צריכה לגמור את הבגרות. כשנה הבאת אני אבוא. אני עולה. הוא אמר לי להתראות.

אורי שלושה שבועות חזרתי לצרפת, וריבירתי כל הזמן על הארץ. כל מלה שלי הייתה על הארץ. כל מלה לחורים שלי, לחברים שלי, לאחות שלי ואפילו לאח שלי, שהיה קטן. התחלתי גם לשמוע מוסיקה מרוחית: חיים חיים, משה גיאת. למדתי כי זה הדופק של העם הזה מה ששמעתי בגולים כל הזמן.

מרתי בביתה יר, בגמרה ריאלית. כל בוקר הייתי נוסעת ברכבת לבית הספר, בפריס: זה שעה וחצי נסיעה. בערב, בוקר אחד, קר מאוד, רציתי לעלות לרכבת וכשנפסתי את הידיה של הקרון, נפלתי בקרן, בריצת הרכבת התחלה לנסוע ותנועת האוויר שאבה אותי מתחת לרכבת, על הפסים. נפלתי עם הראש על פס אחד והרגליים ליד הפס השני, ופיתאנאם התחבטתי והראש שני נסתיממרים מפס אחד, והרגליים על הפס השני.

שני קרונות עברו עליי: שישה גלגלים, אני חושבת. אבל זה לא חשוב: אחד מספיק, ואחר כך זה שטחתי. נשאיתי בהבדל ולא הישגתי כאב. רק כמו דם השמלי. צעקתי 'הצילו' שלוש פעמים, חזק מאוד.

// זה היה בואב מכל הבחינות. מבחינה פיזית ומבחינה פסיכולוגית. זה היה קשה מאוד, כי ראיתי הכל. חשבתי: מה יהיה? מה אני עושה בלי רגליים? רציתי למות, וצעקתי: אני רוצה לישון! אני רוצה לישון! היה ריב גדול: אני עם אני. כדי לחיות.

שנפלה בפסים, חשבתי אולי אחת הבנות שלי. בננס למשרד-התחנה וראה את השם בריקוויץ. הבין שזו אחת הבנות שלו. אחר כך הוא ראה את העללים שלי וידע שזו אני. הוא רץ לאמבולנס, אבל לא נגע לא להיכנס. הוא היה עצבני כמו חיה. רק אחרי הטיפול נגעו לו להיכנס, והוא אמר לי: פסקל, את צריכה להיות חזקה מאוד. אגבתי איתך. את כריע בעצמי קשה מאוד, אבל הכל היה בסדר.

באמת בוקר היה ערפל כבד וההליקופטרים במריס לא רצו לבוא לקחת אותי כי היה מסוכן להם. באמבולנס פתחו להעביר אותי, כי זה בליכך רחוק וידעו שאמרו בדרך. בסוף, אחרי שעה משאומנו עם כל תחנות ההליקופטרים, הגענו אל לבוא, והא גניע, ארזים כזה, כעבור חצי שעה. ואחריהם, שעתים הייתי ככה. סטנו למריס והבנינו אותי לחרגיותה ודרישו אותי.

בשבת-עוררתי שבתות, עייני, ממושטת קצת, גינא איל אחד המנתחים, גדול כזה, ענק. אמר לי ישר לעצמי: פסקל, עברת ניתוח. את קטרת שתי רגליים. רק רגליים נמשות. נשאיתי אישה, ותכלית ללדת.

פסקל בבית מארחיה, משפחת דוידה והתיים, הרבנות, אמרים שאני לא יחזירה.

פסקל מנוללת בשקט, במרטי-פריס, את הבוקר הנורא ההוא. אולי מסום שאני מחשבת תשובה, חוזה אחר כך, למה זה קרה דווקא לי. ההורים האחרים הונסו לחדרה בבית-החולים, והיא עוררה אותם. ביקשה שיביאו לה מהבית את הדובי שלה ואת מחזיקי המפתחות עם סמל ג'וליס. כשעובד, נשארה לבדה והיה קשה. אי, מה זה קשה? שבועיים בפיטול-גמרן, ועוד חודש בבית החולים. דוידה ורעייתו חסידה באו לבקר. היפיה הצעירה הופתעה, וגם דוידה ב'זה הזמן' סיפר על פסקל וחבריה שישבו בחורה בבית-החולים ושוחחו בעצמם, כאילו כלום.

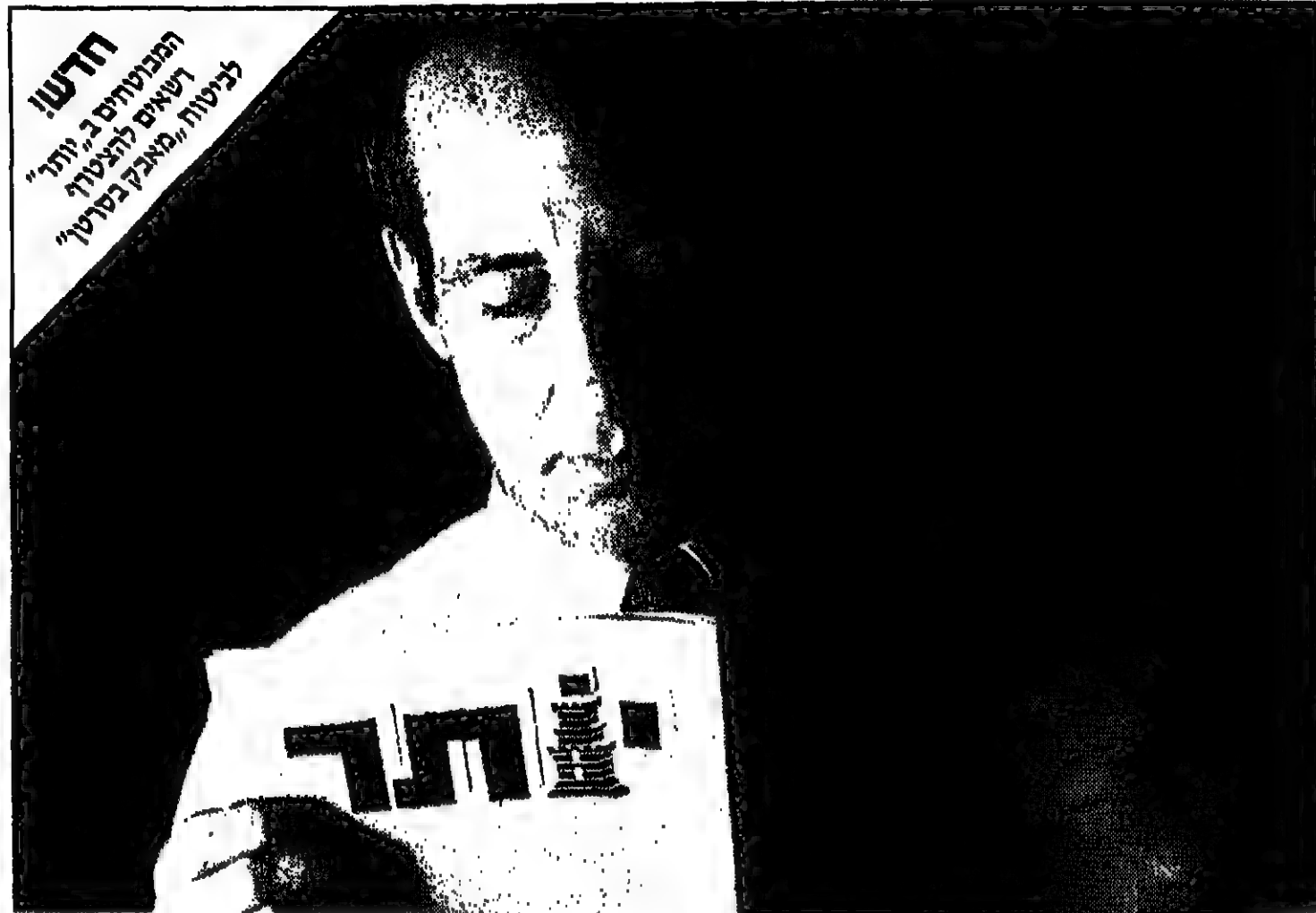
הלאה חצי שנה במריס. פסקל עמדה שם בבחינות הבגרות, התמודדה בפתות הצלחה עם ענייני הפרוסטות. לא רציתי להיות בשיקום כל הזמן, יש אנשים שנשארים בשיקום כמה שנים, ואני, אני רציתי לחיות. 'בילי' אשתקד הודיעה לרופאיהם בשבוע אני נוסעת לישראל. לבר. הם אמרו לי: כן. בסדר. כאילו שאני מסוגלת וצריכה להיות במוסד סגור. רופאים סיפשים. כעבור שבוע אכסנו אותה ודוידה ורעייתו בגמל-תשפתה, והיא נסעה לגלגלים. כך דרשה.

השבע הראשון היה קשה מאוד. היה נורא. היה קשה מבחינה רגשית: ראיתי המון חיללים שהיכרתי במעם הקדחת. היה להם קשה מאוד בגללי. כמה מהם ככה. כמה מהם היו במעט חולים, מדוכאים: אין מעט לחיות ככה. המון לא ידעו אם צריכים לרדב איתי, להגיד לי שלום לא ידעו מה לעשות. אז אני לקחתי יומנה, התקריבתי אליהם ואמרתי: שלום, אתם זוכרי אותי? היכרתי עם כולם. זה היה חזק וקשה.

פסקל עברה כמחשבות במחשן מנועי סנקיס, ואחרי חודש חצי עברה לבסיס-מחן בצרפת. בינתיים, עברה על העברית שלה והחליטה שלא תרדב צרפתית, גם לא עם החיללים יוצאי מרוקו, ולא אנגלית. רק עברית. אז התחלה ויבדתי רק עם הידיים שלי. כמו שוק. זה היה מחזיק מאוד. הייתי נודניקית: כל הזמן שאלתי, 'מה זה?' ואיך קוראים לה? עכשיו היא מושתתת אילסן, אבל מה כבר נשאר לה ללמוד. אפילו על הצגה היא התחלתה.

בתום שלושה חודשים ויותר, שלח דוידה את פסקל לצרפת. שתגיש מתגרים צעירים לחוכמיה 'ישראל'. לעומת המשיגים בצרפת, הקדמתי וגינתי משם בצרפת. אשתקד משה שישם ושיכנה למסלול. זה לא רק בגללי. הוא ליזונה אותם, ביקרה בכניסים שלהם נשלחו וקומרת איתם בקשר גם עתה. שלושים הבטחו לעלות, אבל פסקל יודעת שלהבטיח קל מדיה מליקים. 'צריך לחכות קשה מאוד לעלות. קשה מאוד'. היא חיי יודעתו. כעבור שבוע-שבועיים (המשך בעמוד הבא)

מגדל נחתה, יותר לעצמאיים ולשכירים

חדש
המבטאים ב"יותר"
רשאים להצטרף
לביטוח מאגזין בטרנס

חוכנית ביטוח חיים חדשה המעניקה יותר ביטוח ויותר מקובח גמל

בוה לסוכן הביטוח שלך
במגזין
מגדל מחוז המרכז
רח' סעדיה גאון 26, ת"א, טל. 03-647647
מגדל מחוז הצפון
רח' הרצל 27, חיפה, טל. 04-672141
מגדל מחוז ירושלים
רח' בן יהודה 34, ירושלים, טל. 02-228441
מגדל סוף באר שבע
רח' הנשיאים 25, מרכז רסקו, טל. 057-38111

ייתר" תשואה
תשואה ריאלית קבועה ומבוטחת על כספי החסכון בגובה 4% - 4.25% לשנה בריבית דריבית והצמדה למדד לאורך כל תקופת הביטוח.

ייתר" במחון
הפוליסה מעניקה יותר בטחון למעביד, לעובד ולעצמאי ובו משפחתם וחוסכת הוצאת דאגה.

ייתר" המבטאים
מעביד, עובד ועצמאי יכולים לצלל באופן מקסימלי את הוצאותיהם והיבטיהם שתחזק מעניק בגין רכישה חוכנית ביטוח וחסכון.

ייתר" הצמדה
למעביד ולעובד - הכיסוי הביטוחי, כספי החסכון והפרמיה צמודים לשכר השוטף או למדד בהתאם להחלטתם.

ייתר" לעצמאי
הכיסוי הביטוחי, כספי החסכון והפרמיה צמודים למדד.

קבוצת הביטוח
מגדל
מגדל טל. 057-38111

ימיר טמיר כהן (ייעקבסון)

מישה וולף, רבי-מרגלים

(המשך מעמוד 8)

היה בכיר מכבי שהעלה ברעתו. במינסטריון למחנה המרינה נעדרו ראשים, ומעמדו של - כבעל דרגה סמיה של גנרל בק.ג.ב. - הלך והתחזק. וולף היה הקלף שבו כוונה מורה-גרמניה לשחק נגד גוהן במלחמת המזרח.

הוא נמשכה 12 שנה. עד פרישתו של גוהן ב-1968, והם בחשו זה בקדרתו של זה. קשה לראש מר הצליח יותר. גוהן מתפאר ולא לשווא, כי הצליח להעביר לצידו שר בממשלת מנדח גרמניה, את פורט הורמן קסטנר. וולף שונא פורטום ותמונתו במערב נרדפה. הוא מעולם לא מיעט בערכו של גוהן, אלא למד את שיטותיו. בעידוד הק.ג.ב. הודרך במקביל את פעילותו לסקרניגמיה, אהבת נעוריו, הקיץ את סוכני הדרומים והעשיר את מוסקוה במידע חשוב כששיטתו לחלף כי יריביו מתפללים מרשימת העריקים שפעלו למעט במערב וחזרו למורת הגיב. מעניין מה יאספו באם יכזב פעם לראות את הרישימה האחרת של אלו שלא ערקו.

מעמדו של וולף התחזק מאד מאד והקלעים ב'1961, כשאלברכט ביקש מפיו הערכה מודיעין איך יגיע המערב על הרעיון לחצות את ברלין בחומה, במסגרת שימנע את בריחת המוחות ממזרח-גרמניה למערב. מוסקוה היססה לתת את אישורה, מחשש לחגוגה מערכת חריפה. לשכחו של וולף השיבה אין במעב מי שיכל לקבל חולשה נחוצה בעניין כמו זה ולכן המערב לא יעשה מאומה.

רשעיו אהב את התשובה הזאת. הוועדה חקמה והפזיעה את המערב, שבחש כלוח מוכן. איש לא ידע מראש ולא הודיע. גם לא אלפי האנשים שיש לי בברלין והמוחות. כפי שהבחינו פעם גוהן, במורת השופט מחנה. חושבנותו, לתרוך ובוץ הגיב בדיק כמי שצפה חולף בשמיע צעקות, באומים, אימים או איש לא נקי אצבע. כרשצוב שלח לוהף שור ברבט ולמה עוד יוכל לצפות צעיר ממצא יחיד, שעיין לא מלאו לו 40, ודעין נשואות לפיטבנה אם הגיע חום לרמת סין שר. זה הריב גם מפני שנחזר בהכנסת לא לרדוד על חולות המגמים עליו בברלין ובשום צורה לא לעקוב אותם. הוא לא חזר על מישגיו של ארנסט וולבר, הבוט המורח של מן העבר, בכל ההרצאות וזה מציג את אוליברכט כאבי כל הצלחות ורעיון שוב "האיש החזק" ידע לתקוף את האמנות, שחבין כי לא שנה כאשר ב-1946 קירב אליו את כגו של יחיד טריידר. יחסים הנחשדו עיר יותר כשינכח מהצלות את פרישתו הקרובה וההכרחית של גוהן, מה עוד שבקמלין עלה לגדולה יחיד חזק של וולף - יחיד אנדרשוט, שבאביב 1967 נתמנה ראש הק.ג.ב.

אוליברכט נמסר, ולידו, איך הניק, אין ייתר פחם של חיבת לוקי, אין כאן זכות אבות, וגם לא ידיות היסטוריות, למרות שהניק חלק פעם על טריידר וולף חלומות ומבטות. אלא שחלף חש גוהן גם באורח החיים של, לזאליה וקורסיות. הוא לא חזקין בתפקידו בחסד, ולא חזק לאיש את קידום וולף מצטער. רק על אנדרשוט, חשטרון הגמל במוסקוה, שנפטר. לפני חמס, מוסקוה-מ. ומה הלאה מבאנים ולסגן חור, יציר. חובב של ה"כין", שיחמנה לשר במחנה הצרינה ובזון שכה המנהל לאיך הניק, האדריכ - הוא צליח לשחק לפיטבנה, מחרוזת מחרוזות של אנדרשוט יחיד מוסקוה לחסד. אחר, מתבטאים במחנה המוסקוה הצרינה בשאל או בכלל יכול יחידיו כמו מיעה. וולף לחיות מספר. מה מתאים ייתר, חשיב האיש, אולי הוא "Made in Germany".

אני רוגמה הם משתללים להיות יותר אקטיבים כשאני איתם. אני אומר: צריך לעשות זה זה זה, והם חיים ושמים. ושמים מה. כבר כשהייתי בשיטות, עברתי עם אירגון הגנים היהודים. עשיתי שבע תוכנית בריו, וגם כינוס אחר. אני מברכת, וכולם שומעים אותי. אני אהבתי את זה גורא. עכשיו, עם מישור מאנגליה ומישה מצרפת ומישה מבלארוס, אצטו רוצים להקים אירגון בינלאומי לגנים, שיהיה משה מחזורי אירגון לאנשים צייתנים, פעילים.

יש לי המון תוכניות. המוניהמן. אני מברכת איתך רק על הגדולות. אני בטוחה שאני יכולה לעשות מה שאני רוצה, כי יש לי המון רצון. לפעמים, אנשים אומרים לי אבל יהיה לך קשה למצוא עבודה. אני עונה להם: לא יהיה לי קשה למצוא עבודה במפעל שלי. פשוט מאד.

אחא. יודע, בדרך-כלל דואים בנכים אנשים שנחמדים, כאלו. אימא' לאיסוב למיפעל, ורוחקים אומרים הצידה. אז דווקא בגלל זה, אני רוצה להיות במרכז, והכי גבוה שאפשר.

אחרון דוידיו שלח את פסקל להביא מחברים. (צילום: שפיט סול)

(המשך מהעמוד הקודם)

ייתר"מ הליכי עלייתה. נאראומרת שאם אני רוצה לנסוע, אני משלמת את המסונסעות.

גרסוב, יש עוד בעיה קטנה, ממש פשוטה: פסקל הרי איננה משלמת אימה, אביו, איננה יהודיה. אני מרגישה יהודיה לגמרי. בלי שום דבר קטן בראש שאומר: אולי לא ממש-משממש מרגישה יהודיה. אבל הדתים, הרבנות, אומרים: לא יהודיה. אז אני רוצה פתח כדי להתחתן כמו יהודיה ושולרים שלי יהיו יהודים. כלי שום בעיה. והיוור חשוב לי גם כי כשמגנידים, לומים תנך והמון רברים על היהדות. אין מה לעשות הפסקל הזאת, חמצא נסודות-כותב בכל צורה-זרה.

השניע דוידיו, שכביתו מתגוררת עכשיו פסקל, הוא שאל אם העיתונאי חור, כלומר אני, עוד לא התאמה בת פסקל לא הכנה מה שאל דוידיו, או העמידה מנים שלא הבינה, אבל מה כבר יש מה להבין? אפשר רק לחזור ולהוכיח כי בלתי-אפשרי לתרגם את הקסם הפסקלי המתנפנף למלים בדי-עריכת.

הקסם הזה כבר עבר על משפחתה אחת, בת שש-עשרה, עברה השנה ללמוד בכיתת-ספר יהודי ומבררת על עליה. אני חושבת שבגלל, אכל היא צריכה לעלות בגלל ציגנות? הוריה מעורבים יותר בקהילה היהודית (אפילו אימא שלי חלטה לבית' הכמנית, המשפחה כולה עושה עכשיו בארץ, בביקור ראשון (מלבד האחות, שכבר הייתה עם מתגרבי "סדאלי", כשאליהם מצטרף החבר של פסקל, היילי בודר, שעלה לישראל לבדו, בן עשרים-ארבע, צנחן שהרענה השתחרר.

רק על החבר אין פסקל מוכנה לרדת. זה עניין שרש מאד. אולי הוא מספר עליו כשידים ובסיפורים שהיא כותבת מאז מלאו לה שמונה. והיא איך כותבת שנה ספר, שארבעת מפרקיו כבר הושלמו, בתקווה לקיימו באוקטובר ולתרגמו בעצמה מצרפתית לעברית. הספר הוא על הניסיון שלי, לא בדיק על האוהבה, אלא על מה שהרגשתי ועל מה שלמרתו מנסה. התאוהבה היא כמו קצח-קדח, וכל השאר זה חרישים עם האנשים והסביבה הרבה יותר חשוב מהתאוהבה עצמה.

יש לה המון חלומות ותוכניות. לא רק בתיבה ספרות בעברית, אלא גם ליטור והתמחות במנהל עסקים, עכשיו, למשל, היא עוסקת בתיס-ציבור ובציגא-נחמיהמות למבצות מועדון האכסות של מבני. ובסוף (לפי הניסיון שלי, אני רואה שאני טובה בבונוס הבית-ספר), שתשתף. ביקאפ אמריקני, החורות הגדולה בעולם לשים מפרשיות, אשר תחזיקן בסוף הקיץ במרת, אסטוריה: גם פסקל תהיה שם, במרכז.

אני יודעת שכשילך המון אנשים, ובמיוחד נכים, אני רוצה שיש לי את פסקל.

אני רוצה שיש לי את פסקל.

בזק

אדר א' חשמ"ן
מאת נילי פרידלנדר
צילום: שמואל רחמני
בשיתוף רשות
שמורות הטבע.

18. אל אירוס הארגמן

רכב מרטי חנוס על דרך עפר בין הכי
בש חמדתים.
מהנבעת חזאת אפשר להמשיך בני
סיעה מעט בכיוון נס ציונה ולפנות
יממה ומעלין בבעת טכני, שם נח
מרחשת עכשיו פריחת ירחיף ומי
וזה, אבל בלי אירוסים. מכאן ממשי
כיס בוסית על הכביש הישן יבנה
אשדוד, ופונים ימיה (צמחה) לכיוון
מושב בית חק.

• שמורת האירוסים בית חק.
וכנסים למושב ונוסעים בחוף
פרדסים ומטעי פקאן ואבוקד לשמו
רת טבע מרשימה של אירוס ארגמן,
וז אשר מדרה בשמה הקודם שמורת
פלמחים.

חקלאי בית חק, מושב נושד ב'
1930 עלי חזאי בלגית, נאם בכב
בעיה. כאן לא קוטפים את האירוסים
אלא את הפירות שלהם. ענין לשבור
על המטוילים שלא יקטפו אשכולי
זה, מקאנים ואבוקדו.
כדי לשבור על היבולים שלהם,▲

• חני קרוב לחל אביב
בשמורת וינויט, שהיא החלק
המערבי של שמורת נחל פולג. להכי
נס למכון וינויט ולצאת בדרך החור
לוח לכיוון הים. במדרון שהוא כולו
ירוק, הפונה צמחה, פרחים אירוסים
ארגמניים ובחורש מארס יהיו פה הר'
בה צבעוניים, מעכשיו עד אפריל,
שלל צבעים מסטור של פרחים, ביום
שמש אפשר ללכת פה פרחים, ביום
יש חומשי ופראי בקטע קטן נודר
של חוף השרון שהגיעו לציפה עוד לא
אלה אתם.

• בין ראשון לחובות
נס לבאן קל להגיע. פינת המד
חבויה בצידו הכביש בית דין
חובות. בין ראשון לציון לס עיונה,
ממערב לכביש, מול מיסע הכביש
לכאן יעקב עוצרים מול משטרת נס
ציונה.

במאליים מטר ממערב לכביש יש
גבעה מקומת פרדסים ובה פרחים א'
רוסים ארגמניים, בין החרם המרכזי
והפריחה הלבנה והירחית שלה. בעלי

נות החול עד למצוק החוף, עם הים
המחול ברקע.
• שמורת קדימה
אם פונים מבכיש החוף לכיון אבן
יחודה מגיעים גם לאירוסים בשמורת
טבע קטנה ומקסימה מאחורי המוש
בז קדימה. כאן הם פרחים בתוך יער
קט של עצי אלון-תבור עתיקים.
במבצע הצלה של העיר המקומי תר'
עתיקו לכאן קני שורש של אירוס
ארגמן משדות המושב חסמון, צור'
משה שמחו לשטח במי. העור המ'
קומי לקח על אחיותיו את הטיפול
בשמורת הטבע. שעד אז היתה מוב'
לח של מסולת לולים. ליד האירוסים
יש יער נטוע של קק"ל ובו כל מה
שצריך לארגמן אורחות צהרים בחוף
ולצליית בשרים.

נסיעה מבכיש החוף למחלף אבן
יהודה, המשיך מורחח לכיוון מושב
בני דודר לנשוע בחוף המושב לקדי
מה. מבכיש השרון, כעשרת ק"מ צפ'
נה מצומת רענה, פניה מורחח לקי'
מה. לעבור את המושב לכיוון צמון
מורחח ולצאת לדרך עפר אל השמורה.

יחס ביונית היא הקשת בע'
ן, וזהו גם חשם שנתנו למ'
חום המדחמים שכאשר הם
מתחילים לפרוח, רואים את
האביב בקצה החוף.
בכל ארצות הים התיכון, קוראים
להם אירוסים ורק בעברית הם איר'
ים. כך החליטה האקדמיה לשון
ממי שבמסע היחידה שהם נזכרים
מלמד, הם אירוסים. ומי יודע אם
לא היתה זו טעות אמש קטנה שה'
נבעת לדחות.
את האלימות של אירוס הארגמן
לקחת נתיבה. בחוף השטח העירוני
שלה יש ק של אירוס הארגמן שאין
במזה בשום מקום אחר בעולם. שמי
ות טבע קטנות של אירוס הארגמן
שרדו בעד כמה שטחים מתחמים בין
מושבים ופרדסים, בין כבושים, בוי'
ים רבי קומת וקטנים. רק על גבי
עץ מתחת של חולות אדומים (חם)
זה וכרמי, עוד ניתן לחוות במלא
שליד אבן יהודה ונס ציונה הכירו
כגבעת האירוסים השחורים". למח
שחורים בתחילה מגלים מרחוק את
ההתנחלות של חום המדבר, וכשמסתק'
בים - רואים קבוצות קבוצות של
עשרות אירוסים, שצבעיהם נעים
מארגמן מה עד חום קטיפתי עם גור'
נס וחמים. אין עוד דבר כזה.

בגורח הארץ, במקומות שהכי קל
להגיע אליהם, הם פרחים עכשיו עד
אמצע מארס. אל תחמיצו את פארק
אירוס הארגמן בדרום הנתיבה, ואפשר
גם בימי חול. בשבתות, שבילי תח'
לוח בין האירוסים הם הטיילת של
הנתיבה.

• אל האירוסים בנתיבה
מבכיש החוף המרחח"א, במחלף
אבן יהודה, מונים מערבה לנתיבה
דרום. נסיעה לכיוון חום ואחרי צומת
חוף הירוק ממשיכים עוד בקילומ'
מה. משמאל יש שלט עץ גדול וזה
סוף לרכב. כאן חנוס ומתחילים לל'
בה בשבילים המסומנים בחבל לבן
זה עד למצוקי החוף. הפארק הטבעי
היחידה התאפשר כאשר באפריל
1984 קיבלה עיריית חנויה רחלטה
אויצה ובעתה לשנות את ייעודו של
המקום משטח בני לפארק עירוני. ר'
את, למרות המחירים הגבוהים-של
הקרקע עכשיו שלה נתיבה על מזה
מזיירות במקום ייחודי לאירוסים
ארגמניים, שמדחים בהמוניהם בדי'
ארגמניים.

טוס עם Gillette® למשחקי הגביע העולמי MEXICO 86

פרס שני
6 פלוויזיות צבעוניות "14"
פרס שלישי
200 אריזות שי מאבחר מוצרי ג'ילט.
הגרלת ביניים שבועית
כל שבוע יוגרלו 5 פרסים -
אריזות שי מאבחר מוצרי ג'ילט.

אם אתה מתגלה בגילט,
אתה זוכה יום בנולוח הקרוב.
החלק והמהנה ביותר,
של סכיני הגילוח
הנמכרים בעולם כולו.

לקראת משחקי
מכסיקו '86, אתה עשוי לזכות
גם בפרסים, במבצע הגדול
של גילט - נותני החסות הרשמיים
למשחקים.

פרס ראשון

מיסיה לנאקטיקו כולל חופשה באקפולקו וכרטיסי כניסה למשחק הגמר ולאחד למשחקי חצי הגמר.

ההגרלה תתקיים ביום 11.5.86
תקנון המבצע בנקודות המכירה.

בהצלחה!

Gillette®

חד וחלק על כל פנים

כל שעליך לעשות:
שלח את אריות הקרטון של סכיני גילוח גילט
או את מדבקת המבצע שעי"ג אחד ממוצרי הטיפוח;
קצף גילוח, משחת גילוח או דאודורנט.
בצדף החלוש לחלף עם הסיסמא מושלמת
אל ת.ד. 21299, תל-אביב 61219 עבור גילט
אינך מוגבל במספר המעטפות
ככל שתרבה לשלוח ירבו סיכוייך

שם _____
כתובת _____
טל. _____
יחידת ייחוס _____
יחידת חולק השלטה _____

61219 תל-אביב

هكذا من الأول

مات

החברה העליונה ב"ד"א

קניין וסחורה והחוקים והמנהגים והמנהגים והמנהגים
MEHAR MEHAR

כ־300 סרטים וזיכיונים 13 סרטי יימס בוגז, 15 סרטי קליינמן איסמור, 12 שעות סרטים מצוירים של באנס באני, גרייטמק, ביס לעומרים מתחילים, מעוזקי מלחמה, יופל, סקורפיו, ועוד ועוד.

[illegible]

כלבתולים
סרטים מצוירים
עם פסקול בעברית

שחפים פוחזים

וְהָיָה יוֹם שֶׁשֶׁשׁ יוֹמֵי הַחֲשֵׁק נִשְׁכַּח לְדַעוֹת יוֹם שֶׁלֹּא בָּאָה וּלְדַבֵּק עִלּוֹתָיו
דְּשֵׁא טַעֲמֵי, מִטְּקָד בְּסִימָנוֹת צְהוּבִים וּבְפִרְזִים כְּהוֹלִים קְטוֹנוֹתָיו
שֶׁשֶׁכָּתִיב אֵת שֶׁמֶךְ, זֶה הַמָּקוֹם.

[illegible]

אם פיסמסתם, ונעתם עד לפניה שמאלה לבחון קיבוץ המעפיל ומוסד
ואור - אפשר להסתובב כאן ולחזור אל אותה דרך עפר ממערב לכביש.

מסעים בדרך העמר הוראים גבעות ונחל וסדות של מרחצוליות מסולסלות
מחממות וקוסים, ואולי מרה וכמה אפנות. מסעים ישר עד למחנות, ונחל
ממנה בדרך עפר בין סדות המדבר והאדמה ועוד מרחצוליות מסולסלות, וממנה
מדת אשכולות ובשפאל - ונחלת אקלימסטים ומכורות. כאן צריך לשפן או
לחמא המבית.

עד מרתה מתעסקת דרך העפר מימנה לזרע חבובות המצמיחות דשאיים אך
אזכר ומעקלדת בנורחים בתולים צמחים וזרעים. והכל מתנה לשמש וכן
חובבים יש צל, ותילדים יבולים לחתונת חופשי והכל עתה תתושה ש
אלנות שבחיה מתוקה. לאט ובשלנות.

ילדים נסעים מה על אומנים בלי חשש, המעך על טוטותים מופומים
מו באוי יוון, נריח חמים ונעים של בשר ניצלה על פחמים מנח מדד.

חבלו אין כאן מים ומי שנושא מוקנה - שידאו לסלק בעצמו את כל המים כי אין מי שנושא דאח אחיה. וחבל, כי מקום זה תבזבז מאד על יעקב.

בב מלפני שחם-אנשים שתגיעו ממורה אירופה בחזר לבנות באן את ארץ

החוק. ליתר דיוק, הם עושים זאת במובילה המוסדרת והלא מסודרת. בנות
החצבה אדיירה בין מאק השדרן לשולי כביש החוף.

כשתלביבם באהו מערב, אחרי שחוצים את מסילת תהויל אמסר לעשות
אגמיות מקסימות על השחמים. אז תליף מבלים חשחמים, שטבעות על
ליהם מעודות לו באו מרשית על חור דהם. שם תה ללם או מום בושח

החיים
בבית זה יצאים לחפש מזון ובמובלעת יש להם משרדה קטנה מאוד

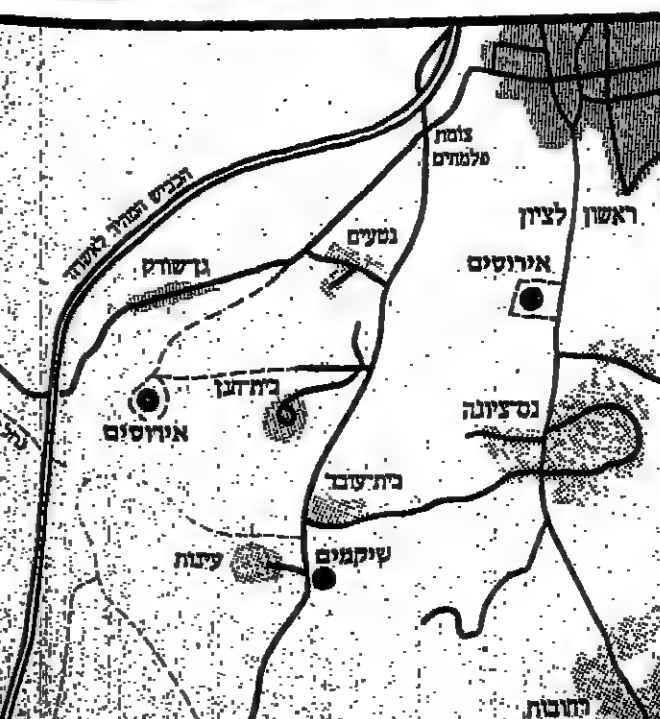
ב. ובהם שבעים ובעניהם חלגות מלאות כל טוב מספוקת ומשוקת
באוזד. הם חקים, המוחים, מעלה ועולים לחשולל קצת באוזד. ובהם
מספוקת ומשוקת באוזד. הם חקים, המוחים, מעלה ועולים לחשולל קצת באוזד. ובהם

השם יתן לנו ברוח.

[illegible]

במחשבים אין כאן, לא תשחקים ולכן אין אסורים ולא חדושים חסידים.

החלטות שפורסמו על ידי הוועדה הלאומית למעורבות אזרחית
החלטות שפורסמו על ידי הוועדה הלאומית למעורבות אזרחית

טוירל

משמאל: פרח הפרג. כשפוצעים את חובעול נוטף ממנו שרף מזיק לעיתים. למטה: הרוחם המדברי שנותן רקע חולם לאירוס הארגמן.

משכן
גורמים השנה אנשי בית-חנן להד-
מסמיתים בשבילים בין הפ-
טים, וגם חלקו להם דמי הסבר עם
שה: 'לא לקטוף את המירות'.

הדרך לאירוסים:
וכנסים למושב בית חנוך. יש דרך

אל אירוס, הארגון
בתחבורה ציבורית

שבת, לוחמים את עגלות חתינוקות
בין האירוסים הארנבניים.

חנן מדרום (מכיוון אשדוד) יוכל לחד
נות ליד שמורת טבע קטנה ויפתח
ליד הכניסה לבית הכנסת הישן.

בין דאסן לעציונות
אומבוס קסן 200

התחלה. שלושה עצי שיקמה, מחגדולים ששרדו בארץ. חפץ הגדול - קוטרו 7.85 מטר, והקטן - 5.30

מטר. ליד השיקמים דהט עתיק ובער
בית: טאביל, שניבגה ב" 1815 ע"י
מוחמד אגא. מושגלה החיבור שול 1815

הוא ידעו הותיק אבונגוט, שהקים את הרוח המפורסם ביו, בשורות בן

מכל ילדיו לרחם נתינת 32 ק"מ
מתימה לרחם נתינת 14 ק"מ

ספר עיירות שומלו במלחמות ישראל.

100

1

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Arar and Collins (1971) using a Shimadzu 1010 spectrophotometer. The concentration of chlorophylls was expressed as $\mu\text{g mL}^{-1}$ of the sample.

...and the ...

לאיגוד מסצועי בהסתדרות

29812210

ଅଢ଼େଇଠି ୨୫

۱۰۰

מאת עידו דיסוצ'יק

עיתונות עד הסוף

סופה של אימפריה
התקשורת מלואיוויל,
קונטאקי, אינו תסריט
טלוויזיוני. לפני חודש,
הכריז בארי בינגהאם, איל
התקשורת, כי הוא מוכר את
כל עסקיו, עיתונים ותחנות
טלוויזיה, תמורת 500 מיליון
דולר. הטרגדיות, הסכסוכים
והמריבות בקרב המשפחה
המסועפת סייעו סיפור
הצלחה מסחרר, שהחל לפני
שבעים שנה.

בארי בינגהאם סיפור בחדר הממתקים של העיתון - קוריוזיזם בלתי נדיר. בתמונה המגפית: השופט קנברט וולף, השופט

"לעתים אני מצטער שלא
הייתי קצת יותר לאמיניים
באובייקט, עם קצת יותר
צעקות ודמעות בבית; קצת
יותר מריבות והתכחשויות
היו עוזרים לנו לעבור את
המשבר הנוכחי."

ארה"ב בלונדון, הוא מת עם שנת 1937. יורשו
בתפקיד השגריר היה ג'ון קנרי, אביו של הנשיא ג'ון
קנרי. עוד חוליה בקשר האחוה שבין שתי המשפחות,
המשתרע על פני שלושה דורות.

בזמן הזה היה כבר בינגהאם סיניור, בן השנים
וגיבור סיפורו, עמוק עמוק בתוך עיסקי המשפחה.
הוא אף הודיע אותם והספיק ליהם עוד כונה וכוונה.
אחיו ואחותו לא שבו משלם מאגליה לאהרן, לאהרן
מת אביהם, וזאת קנה את חלקם בעסקים. בינתיים,
סיים בחצותית את אוניברסיטת הארוורד. איש גבוה,
הורר, רק גיורה ותוסס, שנשא לאישה את מרי
קליפורד קיפרסון מידגליה. הוא הכיר אותה כאשר
למדה במכללת דרקליין - הארוורד של הנשים -
המוקדמת גם היא ליד בוסטון.

ה היה רומן אהבה נדיר בקרבנות. הסגריות
המשפחתיות שפקדו את בני הזוג במרוצת הזמן,
כאשר שכלו את שני הבנים, רק חישלו את
הקשר. היו חושש בינגהאם סיניור שקרבותו
העמוקה לאשתו כנראה שמנעה ממנו ליצור
קשר כן פתוח יותר עם ילדיו. גם עיתור
החלטתו לחלל את עסקיו מוכר כצורך של החרים
לדוממות איש לרעותו כדי שיכולו לחמוך את שני
נזכר המכה הנוספת שספגו במריבת הילדים. שניהם
היום בני 80, ובגיל כזה הם לא יכולים להתמודד עם
המשבר, כל אחד לבדו.

האימפריה של סיניור התעצמה במרוצת השנים.
עיתוני ותחנות הרדיו שלו הצטיינו בעמדה
הליברלית והעצמית שנקטו כעניין ומסור האחר -
השקפות שהיו לצנינים בעיני רבים מתושביה
השמרניים של קונטאקי. על משפחת בינגהאם הורכבה
(חמשן בעמוד הבא)

בארי בינגהאם רחשו לו חוסר אמון

שודר סאטליט הסוכנות שלא רצתה להחמיצו

דאלאס בלואיוויל

מאת עידו דיסוצ'יק

דיסוצ'יק של בארי בינגהאם האב הוא היה
המנהל הכלכלי של קונטאקי. הוא גם חתן בנשיא פראנקלין
דילאן רווולט ובמריגיות הנשיא דילאן של בארשיט
שנות ה-80, אשר שמה קץ למשבר הכלכלי. בממורה
לחמיכיתו המוליטית מינה אותו רווולט כשגריר
דיסוצ'יק של בארי בינגהאם האב הוא היה
המנהל הכלכלי של קונטאקי. הוא גם חתן בנשיא פראנקלין
דילאן רווולט ובמריגיות הנשיא דילאן של בארשיט
שנות ה-80, אשר שמה קץ למשבר הכלכלי. בממורה
לחמיכיתו המוליטית מינה אותו רווולט כשגריר

עצוב, ניסה בינגהאם להבדיל מה קרה. לא חתם שם
ודך לצאת מן הסבך הנפשי המקלל שנקלעו לתוכו
כאשר גירלתי החיכתי את ילדי לא הצלחתי להוציא
בם את ההכרה שאנשים חייבים לקשות משפחה אלה
עם אלה.

שורשי המשבר, שריסס את המשפחה, אולי
נעוצים בעובדה שחמשות ילדי בינגהאם חתמו פרי
גדלו באותה שפה ובמשפחה קטנה, כאשר הורים
ורודים מהם לבנה איש כלמי אחיו בכבוד אצילים
ובאיטיות. לא היו גילויי רגשות בבית הזה, לפי שכן
לרוב, כי תרגומות היתה בנייה למסורת האצילית.
שנבנתה על המשפחה היחס הקרקטי מצד התפתחות
מערבית יחסית קרובה בין הילדים לבין עצמם, היחס
למבטים אותם. כך רבת סאלי, למשל, שנישאה שלוש
פעמים והתגרשה עכשיו היא פמיניסטית רדיקלית.
הדעות כי אחיה בארי נחנך בתחומי אל המפחד
כי לא יכל היה לשאת עוד במטל גיטל נפשי
המשפחה. היא טוענת כי מלכתחילה לא היה מיועד
לתפקיד שגריר היה ליטול בידו רכוש זה, והוא
הכבד. אלא שחורר נהרג, לרוע המזל, זמן קצר אחרי
שנבנס לעסקים. אופרת סאלי. תמיד היה לה לב
הרבה שאננתו קצת יותר טובים וקצת יותר ימים
מאחרים. אמר אביה. לעיתים אני מצטער שלא הייתי
קצת יותר לאמיניים באובייקט, עם קצת יותר צעקות
ודמעות בבית קצת יותר מריבות והתכחשויות היו
עוזרים לנו לעבור את המשבר הנוכחי. אבל המשפחה
שלנו לא מופקדת כך.

ואליהם - קשה היה להחלי, אני יותר מאלו של דידו.
הוריהם, שהגיעו למסקנה כי לא תימצא דרך ליישב
את המחלוקת בדרכי נועם, בחרו אישוא למכור את כל
נכסי המשפחה.

בני בינגהאם, כמו משפחת קנרי, התחילו מאמץ
ונתברכו בעושר אנטי בתוספת קללה ורובצת של
טראגדיות תחתית ונשנות. אולי מסיבות אלה, ואולי
משום שהיה דימוקראט וליברל גדול, הפך בארי
בינגהאם האב לידידו הטוב והקרוב של ג'ון קנרי,
הנשיא שניצח.

בינגהאם היה ידיד קרוב של אבי, אייז'ה דיסוצ'יק
ול, עורכו השני של "מערב". יחד היו בלונדון
כשנורה קנרי למות בראלאס, ומלונדון טילפן
בינגהאם לראקליין לנחם אותה. באותה שיתה היא
הוכיחה לו שהיא אינך בעולה לא לננוע לסקסאס.
למה לי תחושה רעה בקשר למסיעה הזו. איני יודע
למה, אבל לדיסוצ'יק לפני שיצא בבחירות להחליה
בווינגטון. מאז השתתף בינגהאם בחלוצית רבות,
מכלל של שני בניה. עתה הוא קרוב גם את האימפריה
שלו.

אף את החוויה הזאת הוא חלק עם משפחת
דיסוצ'יק, כמכתב קצר שהגיע לארץ לפני ימים
אחרים. הוא ציר אליו את שני העיתונאים המתארים
את חשבר מגדול במשפחה, והספיק רק משפט אחד
קצר. "כמה עצוב שבר יה נגמר". בלואיוויל, קודר

המשרד
הממשלתי
למנהל
הממשלתי

(המשורר משהעמוד הקודם)

תורת של קומונסטיזם, וקמו לה מבקרים ומתנגדים רבים. עשרות שנים לא סלחו לו את מאבקו העיקש חסר המשמעות למען עקרונותיו. אולם סיניור סיכן את כל כספו ומעמדו למען אמונתו, וגם זכה לואווייל היה העיר הדרומית הראשונה שפתחה ב-1964 בית ספר מעורב לשחורים וללבנים, ללא גילוי אלימות. סיניור רואה זאת כהישג. חיי. רק בשנים האחרונות הכירו לואווייל וקנטאקי בסיניור כאדם מן השורה הראשונה, והעניקו לו את הכבוד והמעמד המגיעים לו על פי עוצמתו וכספו.

ילדי הבינהנאים היו בנעימים. גדול על ברכי חמישה משרות ומטפלת, ולא עסקו בקטנות. חמיר עמר מישור לצירים או מאחוריהם למלא את כל צוריהם ומבוקשם. כולם יחד היו שותפים לחוויות אינטלקטואליות - מפרט החוויה של המצור הנידון והבריות, אשר עמדותיו של סיניור באמרי המערב כמו על כל המשפחה, הנכור היה חרס וזרר בינהנאם השלישי. יפה באיזה, אולטי, מנוי טבעי, עיתונאי מלידה. אבל הוא היה גם פרע, אוהב להסתכן, גם בדיבורו ומבכיר על סביבתו. היה נוהג כמסורף קלאווייל ללאסינגאם ומפסיד באולמי ההימורים סכומי עתק. ללא עוררין היה היורש המיועד.

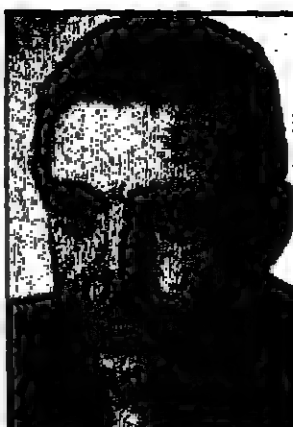
הן השני, בארי ג'וניור, היה פחות מבכיר וכולס מאחיו הבכור המבוגר ממנו ב-16 תורשים, אבל גם משייך גדול של. בארי היה בן אדרי, אילו שורות היה מקטגר אותה ב-1937 גילדה שרה, כשרת הבחיבה של המשפחה, שכלם קוראים לה סאלי. מגיל צעיר היה כותב שירים. וורת וארי היו קרובים קרובים וסאלי הדינשה נצעה קצת הרבה מחוץ לעניינים. היא אומרת שרק עזה גילתה כי המשפחה בעצם העדירה אותה מיום היוולדה לחיות האישיה והחמסת באיזה שנועד למטרידת.

שני ילדים האחרים, ג'ונת ואליוור, גדלו כמעט על גל אחד במשפחה. ג'ונת, בעל העצמה האינטלקטואלית, היה המבכיר מכולם והתעניין במדעים, בעיקר בפרואט. אליור הצטיינה בשמחה חיים, והאהבה כליות ואת שאר האהבות החיים. היא לא נישאה לפני שגאלה לה 33. על פי מסורת המשפחה סימני וורת וג'וניור את האוורד בעד סאלי לוסטר בדיסקלי. כלם גבר בהשתייכות יתרה. אליור למדה באנגליה. סאלי זכתה להצלחה כמסורת. כבר בגיל 21 כעודה בדיסקלי, חתמה על וזה עם וצאת ספרים מבוררת לכתיבת שלושה רומאנים. היא התחתנה והתיישבה בנדירוק, עם כוונה מתחרלת של להתערב בענייני המשפחה או להיות בלאווייל.

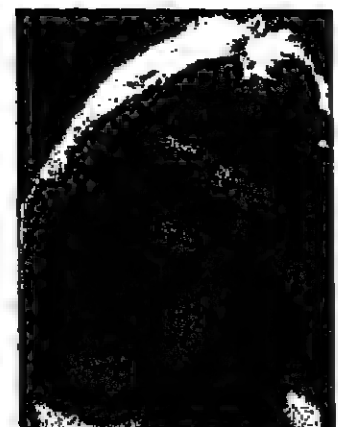
ורת והחיל לנהל את עיתוני המשפחה, ובארי ג'וניור את תנועת השירור. ג'ונת לא סיים את האוורד וורת הביתה. זמן קצר אחריכן, באביב 1964, טפס על עמוד השמל באוורד כדי להחזיק רשת תאורה חגיגית לקראת מסיבה שהיכנון להבדיו והתחייק מן הנופים. הוא התחמק. בן 22 היה כמותו והראגריה הראשונה במשפחה.

המכה השניה נחתה כעבור שנתיים. וורת נסע במכונית שכרה עם אשתו ושני ילדיהם. גלשן גלים כלס מהלונגו. מכונית עומקת מנעה בו. הגלשן סב סאילו על צידו, ושבר את עורפו של וורת כמו בחבטת קאמה. הוא מת במקום לעיני משפחתו. בן 34 היה כמו לא די בכל אלה, נפטרו באותן שנים גם אחיה ואחותה של מרי, אשתו של סיניור.

בארי ג'וניור לא ירע את נפשו עקב טונו של וורת, אחיו האהוב. האסון קרה שנה לאחר שנשא

ורת' ג'וניור היורש המיועד

אליור, שבת הבית לעבור

ג'ונת, המבכיר שבתורת.

לאשה אם לשני ילדים, אותם אימץ (מנישואיהם נולדו להם עוד שני ילדים). תורשים לא התאוששו. בשנת 1971, חמש שנים אחרי מות וורת, החל לנהל את כל אימפריית התיקשורת. סיניור מרש חליק המצע והתמכר למסעות. אולם באותם שנה נחבש בגדודי לקה במהלך הדילקן - סרסן הליפסה שהחית את סכו השופכה השגור בלונדון. אחרי תורשים של טיפול כימותראפי נצירה המחלה ומא לא חזרה עוד. אבל רישומה הגר החזיר את אותותיו בן ובכשר תיפקודו.

העיתונות בעניינים שונים. ב-1983 דרש בגדודי שכל הנשים במשפחת בינהנאם (אחיותיו, אשתו ואימץ) יעזבו את מוצע המנהלים. דן אינן תורמות רכ, סע, להילופן, הציע להתפטר ולהפקיד את ניהול האימפריה ביד מנהלים מקצועיים. סיניור ואשתו התנגדו לנצעה השניה. אם הבינהנאם אינם מנהלים אפשר למכור את התקנים. אמרו. והחלם שתשים יתפסרו. סאלי התנגדה. אימה שפסה אותה כלשמה ודחה כעז, אבל זה לא עזר.

וכן, בראשית 1984 התפטר ממוצעת המנהלים אשתו של ג'ונת, אחותו אליור ואימץ. סאלי פוטרה כעבור מספר חודשים והחליטה סאלי למכור את חלקה בנכסיה המשפחה. היא התחבס ב-15 אחוזה. מעירי דיוצו קבע את עד אחזקה בחסות בסך של 22 עד 26 מיליון דולאר. היא הביאה מעירי משלה שקצו 88 מיליון. ג'וניור, שבז מלחמה מבית ומחזק, יאז לבוסטון לשכונת. הוא חזר רענן בתום תשעה חודשים אבל בשום חזר חרבים לקימתם ודיוצו.

ביתנים הל קרע גם בין ג'וניור לאליוור, ודיוצו ורש עלה על הפרק - למרע את האימפריה לשניים. עיתונים אחד תנועת שירור לחז. במסגרת המאבק וזה וימה סיניור. שלוש עשרה יריבות. האחרונה שבזן אמרה. אם לא תניע להודו, נמכור את הכל. אין זה אימץ, זו עובדה.

אבל, כאשר דעס המבס בין שניים ותנועת אחת אליור כבן שחלקה של סאלי בכל תנועות יירשע על ידי המשפחה במחיר מסובס. על המחיר לא הסכימו. התברר כי אצל סאלי, כמו אצל ג'וניור, גברו השיקולים האישיים על פני השיקולים העסקיים. אש המריבה שהתלשטה ביניהם שרפה את כל המשפחה כמעט כולם יחילו לדבר עם כלם. פרס לסניור ואשתו מרי שנשארו נאמנים זה לזה ומצאו ייתומים איש באבות רעות, אבל יתנם היה כבר מנושא. ב-1 בינואר 1985 חזקע בארי ג'וניור ואליוור לביית הקטן באותה המשפחה, שם מסר סיניור לשניים את הוודעה על מכירה כל האימפריה. סאלי לא באה כי לא תזמנה. איש מבני המשפחה, לכו מאליור, אינו מדבר אותה בשתי מסבות עומאנים סודות הקשר האב והבן זה את זה על רקע חולשת המכירה הכללית. עובדי העיתונים ותנועת השירור תומכים בג'וניור, שתתגבר למכירה. אבל ידו היתה קצרה מפני שבבעלות סיניור 75 אחוזים ממניות והשליטה במכירה.

עקשיו תימכר אימפריית בינהנאם, וכך חילקו התקבלים (למי השני תוכנית המועד ב-1980 מיליון דולאר סיניור ואשתו יקבלו 106 מיליון דולאר בארי טוים בן 53) ומשפחתו - 48 מיליון דולאר. אלגנטו של וורת ושני ילדיהם - 43 מיליון דולאר. סאלי נותנה 48 מיליון דולאר (בת 40) - 55 מיליון דולאר. כל אחת 84 מיליון דולאר. בוסטנים יופקדו בקרן באמנות משפחתית, שתקים כעשרה חשופים בינהנאם. אביו של סיניור, במתם של סיניור ואשתו, יקבל כל יורש עד 21 מיליון דולאר מהקרן האם.

ראלאם זה המכרים מן דמימין. מוקדם וזה סופו מודה מן דודים. אבל תנועה לבית בינהנאם וזה משרד אמיתי, משך מתחיים.

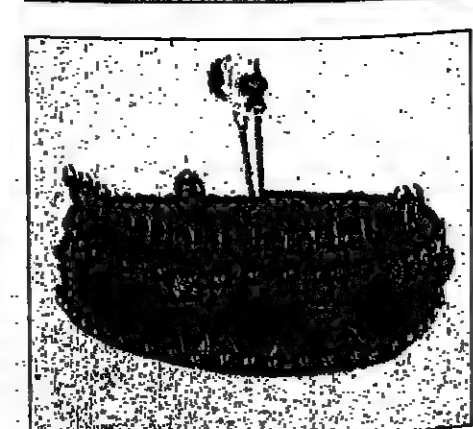
בינואר הוועקו בארי ג'וניור ואליור לביית הקטן באחוזה המשפחה, שם מסר סיניור לשניהם את ההודעה על מכירת האימפריה. סאלי לא באה כי לא הוזמנה. איש מבני המשפחה, לבד מאליור, אינו מדבר איתה.

עלי באבא בחוזיאון

אבן טובה נגד עין הרע

דוד סלה, יהודי אמיד יליד יריאק, הרגיש עצמו כמו עלי באבא באגדות אלף לילה ולילה, כשסיור יום אחד במרחפי מוזיאון ישראל בירושלים, והמוך חיבות גדולות ושירנות מיסתוריות שפתח נשפכו מאות הכשיטים עויקים. חלקם עשויו כסף וחוב. האחרים משוכנעים אבנים עזובות, אלמוגים, עינבי או פנינים הצמידים, העטורות, הדטבעות, העדיים והחליונים - חלומה של כל אשה - נאספו במשך עשרות שנים מערבות אסיה, מהרי תימן ומדבריות צפון אפריקה, בעבודת שדה, בודדים ובמסעות קשים. מזכרת למסורת מפוארת של אמנות ההכשיטים בה התמחו יהודים במשך מאות שנים. אמנות שעברה מאב לבן, כמו הרבה תכשיטים שעברו בירושה מאם לבת, כחלק מתנוונות. הגילגולים לא שינו אותם הרבה. יבכים חזקווי תרבויות העמים בתוכם ישבו קהילות ישראל. הם נוצרו לא רק לקישוט, אלא גם כסמלים של מעמד חברתי, ולא מעט בתוך קמיעות נגד עין הרע ושאר מזיקים.

חברות לא יהודיות נהנו לקבור את המת עם הכשיטים, שנחשבו לבעלי סגולות מרמא. בתוספת האמונה שיעניקו למת הגנה בשאול. מאניה ותכשיטים נחשבו תמיד כצמד מרתק. אך מאניה כתנונה נשית מובהקת - כדברי סימון דה בובואר - מרתקת שבעתיים. בימים אלה גואל חמוויאון מנחר של התכשיטים המסורתיים והיקרים, מפאילת המרתמים להערוכת קבע מוקרת עיני נשים, ומקור השדואה לצורמים מודרניים. הונדבן דוד סלה תרם את הכסף. האוצרים דן אבן וגנעם בועם בחרו את המוצגים, שתהיה להם איכות טקסית. המעצב דוד גל השתמש באובי קומסאות קסמים מיוחדות כדי להעניק למחבונן את תחושת המטמון הנדיר והחבו במערה, כאילו היך מהלך בעוליו של עלי באבא.

שרות "מעריב" ספסבס 33

תן לי קוק

ממשך לפסוע לאיטו. עוצר מול הקיוסק. בוחן את סיעת הנבחרים המצטרפת שם. סב על עקביו ומתחיל לפסוע במדרג המדרגת. עוצר ליד עמוד חשמל. שולף סיגריה מכיס מעילו הנפתח. בחור קטן, כחוש, עיף, במעיל גדול ממידותיו. מיטיב את הסיגריה בפיו. מבשש אחיז גרור, או מצית. אינו מוצא. הסיגריה נותרת שמרטה בין שפתיו. כחמו מצטרפות. קר לו. האיש שלטו ביפו מזמר שהבטח הזה אינו זרן מוכר. אני שואלים אם בגלל היותו בלתי-מוכר - לא ימכרו לו. ימכרו, ימכרו, קובע בבטחה האיש שלנו, אבל זה יקח קצת זמן. הם כבר קלטו אותו. עשויים ממים לזהות מעט, מרוחק, על קוקה. הם נחזים מפני 'סמנים', מפני 'שוליים', מפני מלכודות.

צלקות של חתנים בחיבור שבין כף היד והאמה. היא נועצת בנו מבט מצועף ואומרת: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה שתבקש. אין אפס. כל מה שתגיד הולך.

סמים, סמים. תבחר הקטן בדובן הגדול עדיין ליד עמוד החשמל יחלו רגעים ארוכים עד אשר נבד צעיר, במעיל עור קצר ונעלי עקב ספרדיים, ועצור לידו. כמו סצנה לקחה מסרט. הגבר במעיל העור שולף סיגריה לעצמו. מדליק את המצית ולאחר הלהבה בוחן את פרצופו של בעל הדובון. אחר כך מקרב את האיש לסיגריה שלו. את כך מקרב את האיש לסיגריה של בעל הדובון. הדמנציה נוספת למצוץ את פירצו. הם מתחילים לדבר. תהליטו למבד לו, בחיך האיש שלנו. הגבר במעיל העור נבט לבית הקפה. הבחור הקטן בדובון הגדול פנה והולך אל הסימטאות. עשכשיו הוא יקבל את המנה שלו, מסביר לנו האיש שלנו, מישור יבא שם מל, יקח ממנו את הכסף, יאבד לו לאן לפנות. אדם אחר, שיבא מול, ימסור לו את המנה. שתי דקות חולפות. אולי מתחת הבחור הקטן בדובון הגדול חודר. משע במחיצות אל מבונית. התנהג קשה, נמחית. המצב נוסס. בשארית ההתנהגות הוא מצליח לעצור את המנוע. המבנית מקרטעת ויוצאת לכביש, מנה לעבר בתים. הבחנת. מהו הבחנת. בעד דקות אחדות יוכל כנראה לפרוש על השולחן בחדר את ייך הכסף. לאחד מבין יקח שטר כסף ויגלג אותו לצורת משפך ויניח בצד. על נייר הכסף ישמור מחצית מתכולת מעטפת הניילון הועידה שרכש ביפו. את הכסף, שגזר אפרים יפרוש לאחר גיל הכסף בצורת שובל דקיק וארוך. ידליק מצית. חיסם את נייר הכסף בתחתיתו כדי ששובל ה"קוק" יירבק אל בסיס הנייל. לאחר מכן יטול את ה"משפך" בד' אמת ובשנייה יקרב את הלהבה אל קצה השובל. האש תאחז ב"חומר" הנרוץ במהירות לאורכו, כשהיא מעלה "ענן" עשן. את העשן הזה יצד הבחור במהרה ה"משפך" ויעשום אותו עמוקת לריאותיו. ככל שהיה מחמץ יותר, כך יצליח לצדד במה גדולה יותר של עשן. עשן השיעבוד, התחממות, החווית, הנשיקה למרומים, התשדדירות המקילה. לשום עמק, להסתגור, לשלוח יד ולנסות לגעת בשלוח.

סמים, סמים. כמאה דולר נלחם לו המעטפת הועידה. המבילה חצי רגל של אבדון. היא מספיקה לשתי תדירות. כל תנהג בדך לאבדון - המשיש דולר. האיש שלנו אומר שמכד, לא מן הרציניים ביותר, וקוק לפחות לשתי מנות ביום. עשו את החשבון בעצמכם.

סמים, סמים. פעם היה מוכרם בחורב 60. שעמיו קוראים לו קדם. מזה זמן שערך הסמים עבר משם למקור רחוב וית.

צלומים: ראובן קסטרו

לחוב ששים התחיר את הדימוי בלבד. יפת הוא חוט השדרה. ממנו משתרעת הצלעת לשני הצדדים. לכאן מגיעים הצרכים לרבוש את החטט ואת העונש בבדיקה אחת. צדדים במעטפת פעוטה. מאה דולר לשתי צריכות. שלושת אלפים דולר לחודש. ומה בדבר אוכל, עכ' דוה, בדים, סיגריות רק מעטים מסוגלים לממן את צריכתם ממקורות הוגנים. כל האחרים מוכרים את יושרם, את כבודם ואת הכושר של חזולת. הם ממשכנים את עתידם בבית עבט שרק לעתים נדירות מחזיר את המשכור לבעליו. מאה דולר מנה אחת של "קוק פרט" - חומר גס ומכבד מאוד. מספיק לשני שימושים בלבד. נועת בו - נועת באבדון. יש גם "קוק קריסטל". יותר מעורר, פחות מכבד, דוה יותר יק. המכורים הרגילים, מסביר לנו האיש שלנו, לא צורכים אותו. מקעד בעיקר לאנשי החברה הגבוהה. כך האיש שלנו. ועוד הוא מספר לנו כי בזמן האחרון נפוץ מאוד בעולם הסמים סחר תחליפין: תביא נשק, תקבל סמים. יש מחיר ידוע לעוין? ומחיר לזכרסטר. הסחרות המבוקשת ביותר, המתקבלת תמיד בשמחה, הם רימון חד. עבד רימון רסס אחד תוכל לקבל שנים וחצי גראם "קוק". אשר לציכת ה"לב", אומר האיש, הוא נמצאת ברידת רבב באזור תל אביב ה"לב", והאחרון, שוב אינו באמנה כאן. הקוק? תפש את מקומו מחזות לא פחות אפקטיבי, נוח יותר לשימוש, לא מצריך שימוש במוקקים, משאיר פחות עקבות משיעום. הוא יקר יותר מן התחזין, אדם ניתן לחשיג באזור לוד ובעיירות דרומיות, ששם רמת התבסות נמצה יותר. גם "אצבעות" בדרות של חשיג לא יציעו לך חיום ביו. לא מתעסקים בקטנות. אם אתה רוצה חשיג, יציעו לך שחן בממת של "בבע" שק. ששה "שקים" משקלם קילו אחד. מכל שק אתה יכול לגנוב כחמישים מנות.

סמים, סמים. קהל הצורכים מתחלק לכמה אוכלוסיות מגודרות, המסוגלות לפר רמת התחמכות וכוך הקנייה. אחת האוכלוסיות קרויה "הגמורים". אלה שהגיעו לתחתית, מיצו את כל מקורות המימון. הם אינם מחימים על המוכרים. לא מקבלים אשראי. מתיחשים אליהם כאל מיטוד. שודלה (שם בדוי) היא אחת מן המכורים. היא חושג אל שולחנו בשעת ערב מאוחרת, תנסה לחשיג מאנו מימן לרכישת "מנה". האיש שלנו אומר שהיא היתה פעם "גבת עלאיכפאק", ה"יי-סוסאיטי" ועד כיוצא באלה ביוניים האחרים להעיד על טיב מעמדה הקודם. הוא מספר שהיתה נשואת אם לשני ילדים. לאחר שתדודרה לסמים ולא נגמלה, בעלה נטש אותה ואת הילדים הרחיקו ממנה. אפילו הוריה מנצרים לה חיום.

הוא מספר כי יום אחד נסעו הוריה לחו"ל וכששבו מצאו כי דירתם רוקנה ממכשירים חשמליים, שטוחים יקרים וכלי ערך שונים. הרוקנה המשטרה. שכן מסר עדות ובה תאור המשאית שנטלה את החפצים מהדירה. תוך זמן קצר אחרת המשאית ונהגה. זה הודה כי אכן נטל פריטים מהדירה בשליחותו של סוחר מסוים. הסוחר הציג אישור קנייה עליו היתה חתומה בתם של בעלי הדירה.

סמים, סמים. הנה היא מגיעה. צומה, עצבנית, פנים מאורכות עם סימני יופי שדהה. הילוכה לא יציב. דוק שלא יותן להגדרה מצעף את מבטיה. היא מכירה את האיש שלנו. שואלת אם אפשר לשבת. מוויים בסא למענה. מציעים לה לשותת. בירה גדולה, היא אומרת בקול צורד ולאה. מבקשת סיגריה. אצבעותיה חומות-הגיקטין רועדות. צלקות של חתכים בחיבור שבין כף היד והאמה. האיש שלנו שואל אותה מה נשמע והיא משיבה: אתה לא ידע שחרא מה אתה שואל אחר כך, כשהאיש לנו נוטש את השולחן לכמה רגעים, היא נועצת בנו מבט מצועף ואומרת: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה שתבקש. אין אפס. כל מה שתגיד הולך.

סמים, סמים. האיש שלנו אומר שכמויות הכסף שמתגלגלות בעסק הזה והמחירות בו ניתן להשיג אותו הם פיתוי אדיר. יש סוחרים, הוא אומר, שלעולם לא יגעו בסם, לא יעמדו לידו. אלה הם החכמים ומאייכי המים. אחרים מתחילים את דרכם במסחר הזה כצורכי סמים המממנים את את הסם הדרוש להם מרווחיהם. יש גם סוחרים שבשלב זה ואחר יותמנו. לנסות רק פעם אחת. "רוב ה"משפחים" - הקמעוניים הקטנים - מתחיל לטחור כדי לממן את הצריכה. הספר ה"קלאסי" שהתגלגל לפני זמן מה ביפו לגבי אלה המתפתים ונופלים, שייך לבן טובים ערבי, ממשפחה מכובדת ועשירה, בעל השכלה טכנית אקדמאית, שדבר לא חסר לו. היו לו בית יפה, אשה וילדים, שני עסקים ביפו. ויחפתה לנסות סמים. רק פעם אחת, לדעת מה זה. אני די חזק לא ליפול. הוא באמת לא נפל. על כך לא חשש לנסות פעם נוספת. מנה קשה יותר.

המפילה באה כחטף. חשבונות הבנק שלו התרוקנו. ידידים חדלו לחלוח. כי לא הצליח להחזיר. כדי לממן את צריכתו החל סוחר

בזמן האחרון נפוץ מאוד סוחר החליפין: תביא נשק, תקבל סמים. יש מחיר ידוע ל"עוין" ומחיר לרובה-סער. הסחורה המבוקשת ביותר, הם רימוני היד. עבור רימון רסס אחד תוכל לקבל שנים וחצי גראם "קוק".

סמים, משקיע עם אחרים במכות. יום אחד קנה "מכה" גדולה עם עד שותף. כעברות לממן שלוחה מהבנק מישכן את דירתו ואת חנויותיו. כשקיבל את חלקם בחזרה ישבו הוא ושותפו בבית השותף ביפו לחלק את המשלוחים למנות. פתאום מישור צעק. "משטרה!" מבעד לחלון ראו יחידת. לא היה להם כל ספק כי עליהם עליה. כלא לחשוב פעמיים ונטלו את כל המשלוח, הטילו אותו לאלמלת בית השימוש והורידו את המים. כל העדויות המרשיעות נגדו נשטפו אל הביוב העירוני יחד עם הרבה רבבות דולארים. מאוחר מדי התברר להם כי הניירת המשטרית היתה שייכת לענף התנועה וכי השוטרים חיששו מישור שלא תתניעב לעדות. בסך הכל טעו בכנות. האיש נאלץ למכור את נכסיו כדי לשלם את החוב. אבל לא היה בכך די. הוא קיבל מתסוחורים הגדולים אריכה ולא עמד בה. רגיבת הפיגורים הקטלנית תפחה. שליחיהם של הנושים החלו חובלים בו. פעמיים נזקק לאישפוז בבית חולים. אשתו והילדים נאלצו להתרחק ממנו, לעבור למקום מגורים אחר. כדי לעמוד בתחייבויות וכדי להשיג את חמנו הנחוץ לצריכת הסמים עבר סופית לענף המשע.

סמים, סמים. אתה מחל לאורכי של ערך הסמים היפואי ואם איך ידע - איך רואה. חיי הסמים רוחשים מתחת למי השטח. כמו נחילי נמלים עסקניות. כל הזמן במועה. חמון נמלים. וככל שמממכים אותו - אחרות באות במקומן.

מאת יהודית חנוך

מימין קטפה בחדש
 גבול, אפנה של עשרים
 יורה אל העם. (עצוב)
 דחל אלכלעו ל.גיבה".
 בהרבה: חלפם מרדמו"
 פטיו". (נצלוס) מלה
 עשת. עצוב: בציקה בר
 ל.ח.וונגר". משמאל
 לעמלה צמד וסוה מבליט
 החיטובים. (צילום) מלה
 דחודביו. עצוב: נבה
 דחודו וסרה מצלח
 ל.ח.דוני". משמאל
 לעמלה: חלפם מרדמו"
 עליוס מיוני: שחושק
 דגלם. (צילום) מלה עשת.
 עצוב: טלוח בורק וענה
 קמחי ל.ח.דוני".

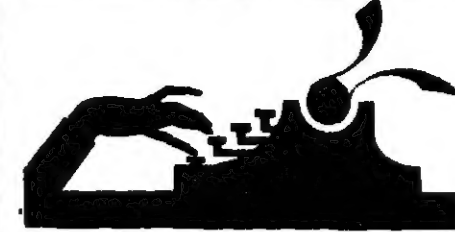
[illegible]

סנירתם של מפעלים כ.א.א.
מפיקו, לא הפחיתו את מספר
המועסקים בענף, שיש בו כיקוש
לעובדים מיזמיים ומספר העובדים עלה
זאת, למרות ההאטה במכירות בשוק
מקומי.

[illegible]

জিহা

חיים ואוהבים

אוהבת... מתעבת... מטורפת על...

כמו בשעת מפגש ראשון של היכרות, כאשר אתם עדיין ממששים זה את זה, כאילו מגש שים בחשבו, ואחר כך נחשבים לאמינות אישיות נוסח אני אוהבת/ לא אוהבת לעשות את זה, ואת זה, ואת זה... ולפעמים השכבת האמינות הללו לריאליזם ואז ניתן לעמוד על אופיו של הדבר שכתבו. אפשר גם לשחק משחק והי ולכתוב אחד לשני מכתב על הכתב - ולא כדי לשלוח למישהו. המישהו כבר מכיר אותי יותר מדי טוב.

אוהבת את וודאו של קולונד, את הפנטסטיה של ברליוז, את התשיעית של בוסו. וכן ואת המשיח של הנון - במוסיקה לחיפצת כלים

אוהבת... גורר כלבים וחולצות/ תינוק באבא/ טיה/ פרחי עץ אחר/ סרט אוהבה או צפייה חוזרת בשבת אחר הצהריים (פלוס גרעין עשולות כמו: הארד מים/ קובלנקר, אוהבת והקצין הגרמני, קאובוי של חצות, מי מפור מוריצ'ה וולף/ רוח של סבון

אוהבת את נורית גלרון שוה שאשה ארומב

אוהבת את ליוונד ברנשטיין מנצח על המילהמונית שלנו

משכונ/ צענא טורס פשוטה עם קדם שוקלר פשוט/ נסיעה בקרון המיוחד של רכבת ישראל בקו תל-אביב חיפה/ לצאת מאחורי הלון בשמי ועץ. לא אוהבת... לשתות את מעטפת חשבון החשבון מל/ מלפפונים בחומץ/ אישימש בריאדורנט/ עשן ידול/ רוכבים חרשים שמיד מתקלקלים/ מגש ריק של קוביות קרח/ מכנסים ג'ינס והמסרבים להוראות ישי גים ומשפטים/ מלפפון בשעה שתיים בבוקר מילואר לים השוכנים את פער הנון בין ניריווק ותל-אביב/ להסתכן בצמרים בגן חיות.

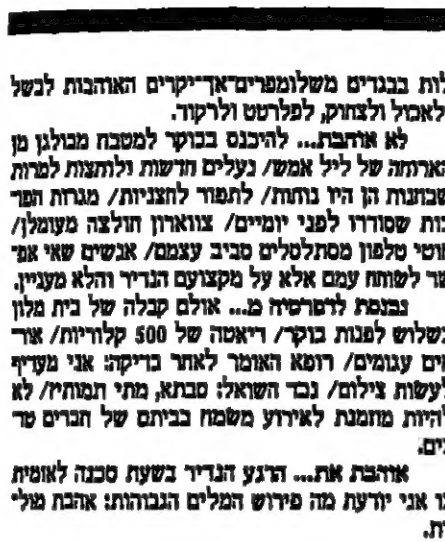
אוהבת... להתבונן בקופים בגן חיות/ רוח ומגע של עתון מרי/ ארומה של בגד עור מרי/ של קפה מרי/ של טשולנס שמיד יעלה על השולחן/ שעה המי מה של שירי סוכנות/ רבים בשעת שקיעה/ לא חושב אישה באלות בגליל, כנעין הגדול, בהמלית. לא שובלת... אנשים שאינם מנטיקים לקטר/ סלס ירשת עייף/ חדר מדרגות מוזנח ומטונף/ נשות הברה באינטרנט של נשים צוקיות/ רוק-בן המישים שחמיר גי עם אמא שלו/ מרק פשרה, מי מורה מוש רים, לחיצת יד פושרה, אמנם מושר/ אנשים שלא מובלים לירים.

אוהבת את הנשיקה של החלה ביום חמישי

מתח על... בוקר שבת חורשי, לא לצאת מחוץ לשמיכה, ריח של ערשנים, אתם שם במטבח והמחרוזת לכם בלעדי/ נוף שלכת ארומה בגריאנגל/ חצי מנה מלאה ליר השקים בתל-אביב ובדוכן הנביאים במישה/ מלון סוג ב' עם שירות סוג א'/ מלון סוג א' מתעבתת ב... קיססים וליצנים/ קולנוע/ לוד זור מן חים ולחכי מיד ארוח/ פחות חשמלי/ חקארי סי מוסיקה רבילית שחוצר בבית ורוקא אוהב/ מאה רוח מלאה ברלי סיגורית.

אוהבת... להצריך חצאיות מיל השלוויות/ לב חץ כביסה לחץ/ שחיים שאפשר לטקס/ בום/ אב טיה וגבינה מלחה/ להתבונן בבל-רעיים באו/ מריח חגיגה מיוחדת/ גברים עם חץ בעיניים/ נשים ענלג

אוהבת את עמוס עוז בנאום מוליטי

אוהבת את עמוס עוז בנאום מוליטי

הורוסקופ

תחזית לשבוע שבין 14.2 ל-20.2

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר) מרוויקט בלחונם חקארייה נראת מבטיח למרות אוהדתו של חזר, אל תניחו להכריז לחייה אתכם במעלות מוז שאתם מוצאים לבנון. זה נמן טוב שווח של קרוב משפחה.

דגים (19 בפברואר עד 20 במרץ) אתם אינכם מקבלים את ההיענות הרצויה מזה תממנים עליכם/ כדאי לחכות לזמן מתאים יותר לבני הצערת בתחום חקארייה. בכלל/ השבוע עדיף לכם לעסוק בעניינים שברוח. הישמחו פניו תנחית להחלוק ולקטר.

פנטהאוז

יגאל לב

ראי הבדידות

הדריך, כאשר ניסה לתאר באזני אורי את הרגע הזה שבו נשאר מתעקף על רצפת הים לון, מצא כי המלים יכולות לבטא רק רבדים נייטרליים כמו שובע, כמו מחשבות אבל כאשר המלים נאלצות להתמודד עם רגשות כמו פחד, כאב או עונג הן דומות לחמור המטפס על סולם, צלעות, אינן מסוגלות אפילו לבטא את אפס קצה התחושה. בעלתי את הדלת הראשית. זה היה מאוחר. וחזתי עייף, אתה יודע, קצת מובלבב ואני חושב שאפילו קצת שחתי. משכתי את הדלת כדי לנעול אותה, משאני לפות את הדפוס כפי ירי השמאלית, ארבע אנציות פשוטות ואגורל סוגר על הדלת ואז אני חוזר רק בדיקס. כמו דם השמל נראה שחלף בגופי, ואחריכר צמאית את עצמי על השטיח... שכנתי מתקף שתיים לכרי.

אנחנו נתגמלו, השכן מהקומה התשיעית, רוק, אלמן או גורש, את זאת לעולם לא הצליחו בני הבית ללמד. זה לבד. מתעקף בבדידותו כמו בשידור, גבר מתולת שנות 60, שומר על מראה הצעיר, שיער

קצר, בתסרוקת יונית יורד על מצחו. רק כשאתה מחזיק אתה רואה את הנון שחור קטנים בלחיי, את הניגים העדינים של העורקים שהתוצצו ויצרו מראה של לחיים אדומות, רעננות. את העיניים בעיניים ואולי משהו עמוק שניד לא הבחין בו אבל אבן אורי כבר ראה. מבט של אדם המשקף אל שנותיו הבלות והולכות.

ידידות מיוחדת במינה נוצרה בין אורי לשכן מהקומה התשיעית. איש הצב' קראה לו גליה. האיש מטלטל את השריון שלו ומוציא אותו לטיול, כמו אדם היורד לטייל עם הפסל של עצמו.

האיש היה חלומה לאנשי הבית המשותף, השיתות שגילגל עם אורי היו לא לפרסום. אפילו לא לאוניה של גליה. לעתים היה אורי יורד לחלוק עם חשבן את ריחיו הבודד. את תחושת שנכונה לשרת אדם אחר.

עכשיו עלה השכן וידו השמאלית מטובסת, תלויה בתחתית לצווארו. אורי הצטמרר לצעם המושבה על הבדידות והימים של אדם ששכב מתעקף בביתו, תולת הראשית פתוחה ואיש לא נכנס להשקת אותו אפילו כוס מים.

רק כשיצא השכן עם ידו המטובסת, ידע אורי להעריך באמת את משמעות המשתפה החמה שביצור לעצמו.

ישבו בסלון. באות מהמסכת שידורי הטלוויזיה. גליה היבנה מגש עם מרורצים קטנים טעמים של דג וגבינה צהובה כוסות קפה. וכך, הפליטה הפיתה אל אותם וברכות שגביהות המשותף אוהבים לחזור אליהם.

רינה אמרה לאחרי גסי. יסר לי על המקה שיהיה עם אבא, האומנותי.

מה את יודעת? נסענו אבא ואני באוטובוס מירושלים לתל-אביב. לפנינו יש ברגש את קרח לחלוטין. את יודעת, קרחת כאלה שמרגזות את האנציות, אבל, כדי לשנע אותה באמת היו לו שלוש שערות, ג'יגיות, ארוכות שהחזיקו אליהן כנראה כארבע שערות עמחיה.

זה היה בימים שאבא היה משוגע? שאלה רינה.

אני מקוה שאבא לא גירסא מהשנען הזה שלי? צחק גליה.

בקיצור אבא אומר לי 'חלוש לו שיער אחת'. אמרתי לאבא 'השנען', הוא יתרגז אותי. אבא אומר לי 'חלוש'. אני אומר לו 'בחי' שלי לא או אבא אומר בשקט 'חלואה בן, אם אתה לא תחלוש אני אעשה את זה. אבל הקצה הזה חזים שלו לא יאמין שאדם מבוגר השתגע לחלוש שערות של אנשים ורים הוא יתה בטוח שזה אתה. או למה לך כל הסיפור הזה. ככה לפחות תתנה'.

'חלשת' שאלה רינה.

בשהואטו היטלטל והאיש הגיה את הראש על המסר, שלוש השערות הארוכות שלו השתרעו על המוכת הברזל של המושב. ואני פסוס בצנצנה אחת, לחצתי שיער ג'יגיות ארוכה אל הברזל. וכשהוא קם...

מושך הבאה מהמימית האת של משפחתי יסב אורי מעין לסיפורי הימים ההם, ומושכתינו נעות אל השכן מהקומה התשיעית. אל הבדידות הענווה של האיש, שאמר לו. חצרה שלי שאני חבירי וחור הביתה לבדי. אני חוזר לבד מהעבודה. אני חוזר לבד בסיום.

אני חוזר לבד אפילו מסיבוב. אני קורא ספרים. אני יורד את כל התרונות והבנים אור אדם צריך לחיות לבד. את המציאות כל הנותן של הפילוסופיה האלה, את הדרך שבה צריך לקבל את שנותיו המאוחרות ולהתמקד בחייו על דרפוסאות, על אהבה, על נשים, אבל כל ההוכחה האת לא עוזרת לי כלום. לעצמי זה כשימישיה נוגעת בדי, היר שלה מברכת יותר מכל הפילוסופים האחרים האלה. מאור ולא מאורן אל המימית של הבית, אל החוק, לסיפורים שסיפר גור על אבא. פעם התערב אחי שהוא יילך בחיוב וכל האנשים יסתכלו עלי. הייתי או בן שבזע או שמונה.

הלבנו ברינגוף ולא האמיר כל האנשים המסתכל על אבא, חנינה, שחתי, היאללה איזה אבא מפורסם לי. רק אחריכר גיליתי שהוא פסוס הלך ועשה מרדפים של מקוון ברחוב וכל האנשים המסתכלו עליו כמו על משובע.

פעם, ברגע של גילוי סיסר לו. איש הצב'. מגיל שש אני יחום ומאז אני אסיריטורה על כל מה שנשנע לי. על אשה שאיננה אחי כשהייתי מבוגר יותר ויחיה לי אבא. על הלחם שנמנה לי. על חבר שזול לי בלימודים. על ידיד, שסילס בחסאי שנבנים לי לומר בכניית כבישה, כאשר גמרתי הורס. אני חי באסירות תורה שאהל לא תכין אותה לעולם.

א'על-פיכך סיפר לאורי על הפעם האחת והיחידה שחיככו משהו שאבא אהב. זאת הייתה הבת שלי. רינה אתם הלכתם לסיור. ניד היה בבגד. היא התעוררה פתאום בפתח. היא צעקה. סלפנה אלי. ביקשה שאני אעלה אותה זמן שכנתי קודם היה לי וחס נבחה. אתם לא ידעתם. אירעם אתם לא יודעתם מה עבר עלי. אני עולה אליכם רק כשאני מרגיש טוב.

כל הנון רעד לי. הרמתי את השלפון, שמעתי אותה וזעקת מפחד ולא יכולתי לקום מהמיטה. ניסיתי, אמרתי לה שאני אגיע - אבל גנחתי על השטת. אני חושב שאיבדתי את ההכרה התעוררתי מאוחר עם רגשה שאיבדתי אותה. שהיא פתחה ואני לא יליתי. שהנכחת. ואתה יודע שאני ורינה ידידים טובים... עכשיו אני לא יורד אף להסתכל בעיניים שלה רבחה ומו לאור-סבן לא ידעתי אף לסיים אותה.

באווירה הזו של משפחה היושבת ליד חנוור, מברקת ערמנים להחסי העורבים את הימים ותובס רך ומתק, שאל כמו מבקשה אורי את רינה. את זכרת שאנחנו אמר לך שהוא יעלה פעם והוא לא עלה, כשפחדת להשאיר לבד?

רינה משכה במפתח, ניכר היה שקשה לה להינתן מהימורים על אהדת תלולית של אבא. אני, זה היה מזמן. אני גם לא כלכך פחדתי. כשהייתי שחור לא בא הלכתי לישון. טוב, מה אפשר כבר לצפות מאיש הצב המצויק הזה?

לצפות מאיש הצב המצויק הזה?

**אשראי – ותשלומים
נוחים מוצעים לצרכן !!!**

במחירים מפתיעים 3"-4 תשלומים
ללא ריבית וללא הצמדה. תוכלו לבקר
במסך במשרד השופר (אנב) על כל קניה
הקטנה ש- עיבה בעצמיות ובמחשית.
כאן תוכלו הסבית - לבל המשתנה.

רהיטי גילי

חיים, יותר מתמיד, חשוב לכם לקנות מוצר מבית טוב.
כשמחפשים ריחוק מבית טוב. פונים חיים למר ולילד.

[illegible]

ענקי הוידאו בסמוך

[illegible]

עודפי יצוא כ-10% FIRST-ONE אופנה מס' 1 בישראל
עד 60% הנחות ממשיות וב-3 תשי' ללא ריבית

בליזרים	14 ש"ח	חולצות ספורט ואלגנט	14 ש"ח
חליפת ב' טווח	119 ש"ח	סוטרסים קצרים ונבנים	19 ש"ח
חליפת חתן ואלגנט	149 ש"ח	ליקסם מכל הסוגים	19 ש"ח
סרנגנים מברזר עטום		מגנין ספורט ואלגנט	29 ש"ח
מפזר שפועל	29 ש"ח		

בקרוב ברח' לופטסון 48/א קומה ב' ז'
במש"ש 17.00-22.00 ובמש"ש 9.00-18.00 רמון

מבצע מיוחד
בראיטי אליהו גילי

שלם כפי יכולתך
וחתרה ב-4 תשלומים שווים

לפרט, ישראל

- * מצרכות
- * כלונות
- * מנופים
- * תורי שונה
- * מילות אוכל
- * חלמי ילדים
- * חשים
- * מוחות
- * קטינות
- * מרחבות

המבצע
בשיתוף עם
הפעלי ארלקו ב

מחיר
מבצע
כולל מע"מ
1790 ש"ח

מחיר
מבצע
כולל מע"מ
695 ש"ח

היטי אליהו גלילי

פתוח כל יום
 רצוף בין השעות 9 עד 21
 (כולל יום א')
 ביום ו' מ-9
 עד 13

מלקום קטן וזל

המסמך נכתב על ידי דוד אהרן
המחברות למעלה. הוצא מחדש
בשנת 1911. העמודים 1-10
המסמך נכתב על ידי דוד אהרן
המחברות למעלה. הוצא מחדש
בשנת 1911. העמודים 1-10

הממשלה התפטרה

של שר הפנים אעפ"כ היה דרד
שם הראשון כי לרבינו בריהם
ד"ר ע"כ כי לא הובחנו כי היום
ו ה תקופת כללית א על המסר
סיה של תחזית הדתית כללר,
אלא על כזות המסורסופות של
תחזית תחזית על ענייני תנה
מכרית.

עדת הכנסת
מדון

בהתפטרות

עק. ז'בוטינסקי

מכתבו של עקיב ז'בוטינסקי על פרישתו מסיעת "הרצות" וכן סביבה של סיעת "הרצות" שליווהו. מכתב התפטרותו וכן מכתביו לז'בוטינסקי בהתנחלות (שניתן למצואם ברשימת התוכן) עדיין מונחים בבני בליאטוב ובה.

תנשיאות צדין לא החליט
על דרך הצעולה.
בינתיים יושבע היום במלי
את הכנסת שני החברים החדשים
אל הכנסת ישראל ישיעו ויבדק
איוונסאנס.

**שובתים,
שבתו.**

**מאיימים
בשביתה...**

חיפוש גדול
בערך היום
ב"בורסה
השחורה"
למ"א

[illegible]

בית ראש-עירית פתח וקוה

**הירדנים נכנעו –
ועדת שביתת
הנשק נתכנסה**

[illegible]

מלסטי", "ארימטע" ואל.
אורדוד מלסטי"ץ איז ליט'ר
בעקע שלוש חצי פונט
בעברת און קוץ שבתות העש
מכונה מלא יחידות שפניה וזו
כדיים ובו במיטע קעל חיליים
יחידים.

המבוקשת נעצרה במרחק מה
המכסר. אנשיה ירדו ופתחו באש
מקטש אוטומטי על המבר. אבד
כל הוויכוח. הוויכוח לבדו לא
המובחר ב-70 עליו משעל אחד
ניחו לירד שלושה או ארבעה
מומחים.

בני קיץ **אריאל**
מבית עשרה
מבוקש: קני דקס
והנה, זה גלים
הרוב ירעל 8

משדרי לשכת חסגל והבמות של
אל-על

**היבוי אוויר לישראל בעים
היו סגורים לקהל**

גלוי דעת

הוא מודיעים לקהל חרוב שהתקדמות נעלים חן
התקדמות והוא כל יום לשמירת על בוסתן.
הקול יפיע לא להוריד אורי קנות בבושת
הפיר את חקירות לפי המסמך מכל חשיבה.

המחנה הגדולה סוף העונה במשביר לצרכן

עד 30% הנחה על כל מוצרי הבשר והנעלה חורף לנשים וגברים וילדים

ובנוסף כל יום יום המוצר

יום שלישי 18.2.86 נעלים ומגפיים 25%+10% הנחה	יום שני 17.2.86 מכנסים 25%+10% הנחה	יום ראשון 16.2.86 מעילים 25%+10% הנחה
יום שישי 21.2.86 מצעי מיטה 20%+10% הנחה	יום חמישי 20.2.86 טרנזינגים סוטררים 25%+10% הנחה	יום רביעי 19.2.86 חליפות 25%+10% הנחה

הצעה מיוחדת Marks & Spencer St Michael

חלוקי נשים 69.90 - 84.90

שמיכות 30% הנחה

מכנסיים 30% הנחה

נעלי בית 30% הנחה

ועוד מאות מוצרים בהנחות גדולות בכל המחלקות

מדור פרסומי עורך וול זאב 439436, 439247

המשפחה שמאחורי הרהיטים

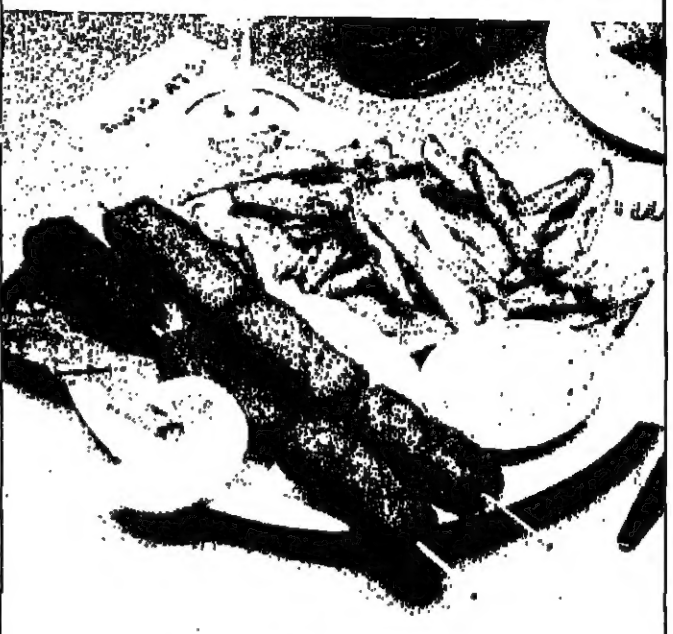
במחנה פסח למשפחה חברה עמית, חברים מטי, צחי ואברהם, חסבה מתחיה משפחה ליפסון מכרז איר היא, שמורת טבע בקר יצירי הרהיטים בישראל, 3 דורות של בני המשפחה מנהלים בצוותא את "חנות הרהיטים". חסבה מתחיה, חברים אברהם, צחי ומוטי וחנכר עמית ממפעל צנע במושב כפר אצ"ר, חסבה "חנות הרהיטים" לעסק נוסף עם דגמים יחודיים, בעיצוב חדשני ובלעדי.

שמו ושמועם חלף למינהם, החנות התעצבה, הביקוש גבר וחנות עקרה לאיור התעשייה במפתח חסבה למפעל ענק ולאולם הצגה מרשים.

במאות בלתי מוסתרות הם מצביעים על הדגמים היחודיים, תוצרת עצמית ומיר חדמיון הפורה והכימיה שבין חדרות, מיתות ושיבה בלימוד מטלאים של עור וזמש, כורסת טלוויזיה עם מנגנון חטייה (פסנט בלנדר) ריהוט כמרי קולוניאלי

המלצות השבוע !!!

משתלם לגשת לדג ברשת

מנת שימורי דגים ותוספות

לפעמים באמצע מסע קניות או סתם הפסקת צהריים של עבודה יום יומית, מתחשק לאכול ארוחה מהירה טובה וחלה. בריקים כאלה תמיד שלח לנגד עינינו חנות מסעדות Fast Food המורדות בכל ערי העולם והמוותנות בנותנות שרות מזורז ומשלמות איכות, טיב ומחיר וול.

מעתה מסעדה כזו גם בתל-אביב - נקודה חשובה במפה הגסטרונומית בישראל - ר"ב ברשת - מסעדת Food Fast המספקת מאכלים במגוון Fish & chips מגוון המוכר כל כך לכל ישראלי המטייל בעולם.

מסעדה רג ברשת נמצאת ברח' ריונון במרכז העירוני. המסעדה משתדלת על שנה נרחב המציעה כפי שהינה המקור נוחות ונקות וחשק את ההיגיינה במקום לוחיה נעימה מלווה בכיבודים ביגלמייס.

במיקודו במקום היינו שלושה סועדים רעבים ומלאי ציפייה, ניגשנו לרסק הדגשה ולנגר עינינו חמוגות צבעניות מאירות עיניים ומעוררות תיאבוב. בחרנו כל אחד כמנה שונה ותוך דקות ספורות ניגשנו לשולחן כשידינו מגשיש עמוסים ממש כפי שהיננו בתמונה שמעל לרסק הדגשה. מנה אחת כללה דג סול ותוספות. המנה השנייה כללה שימורי דגים ודורס מעין טעמים. ואילו המנה השלישית דג ממולא (גמילטיש).

מלבד הדגים כללו המנות תוספות של סלטים, צ'יפס וריבנים מיוחדים. מנות האוכל הצטיינו בטעמים המשובחים והקלות האכילה - שרירי כל הדגים הגששו ללא עצמות, ובצורה ויואלית של אופן הגשת המנות, שהסכי עד מהרה להגיגות טעמים מעוררים ומיחדים אשר הוכיחו לנו את החוויה לה חינו רגילים באוכלו שרובי העולם.

מרכיבי המון מחשבים לדג ברשת ע"י חברת NORDA הידועה בתרמית ובעלם כולו באיכות ובטיב מוצריה.

ואכן עובדיה זו באה לידי ביטוי משכנע בארוחה. שברה חשונה נוספת הראויה לציון היא, בדג ברשת חשבו גם על אותם אלו אשר אינם ממהרים מהמסעדות עם עצמות הדגים ואכן ניתן למצוא במקום מנות של דג ברוי מורל או מושט. המגשים לאחר טיגון עדין כשהם חמומים, פריכים וטעימים להמליא. מוזר המנה של דג שבוה מקביל למה הכללת חוליה של מזרחי המסע.

הישיבה בדג ברשת הופכת כל ביקור במקום לחוויה מענגת, הצמחה המקיפה את שולחנות היושבים, מוסיקה חרקה, תיקוין, חירות תאריב ומחירי כל אלה מחזקים את ערכיהם שאפשר גם כך.

ההתפתחות הגדולה ביותר בעת השלמות, מוזר: החדר היה וול בצורה מפתיעה לרגעם מנת שימורי דגים עם תוספות עלתה 4.3 ש"ח וכן, אריבעה שקלים ושלושים אגורות בלבד.

בעלי המקום הדגישו בפנינו את עובדת היות המקום כשר בהשגחה, עובדה חשובה בעיקר לקהל המהלש אוכל כשר. כמו כן הדגישו שהמקום מתאים לארוחה משפחתית עם ילדים שהיא האיכות, הטיב, המחיר הנול וקלות האכילה של מוצרי הגים המגשים כלי עצמות ומתאימים לגיל הרך.

פרט מענין נוסף קיימת אפשרות ל"Take away" - המספק במהירות ובנוחה, ומקל על קשת הזית באותו פתרון לארוחה קלה מדינה ומדינה. כל האמור עליו, חשק את הביקור בדג ברשת למשולחם ומתנה. לרעננה כיי חול בדג ברשת לאכול.

דג ברשת נס. וחולחולו 196 תל אביב

50% הנחה ויותר על כל מלאי החורף של מוצרי אלייז

החברות נחמה ופריסה והצאית קפיסה קפיסה ועוד עד גודל 50% הנחה אופוזיות מצמד. לדג המבצע מבצע קפיסה עד גודל 52

מנה במוצעו 19.00 משעו 19.00 בטיף מוסיפית

דמיית המספר:

- ח"א: 30 לבדוד 17.00-8.00
- ח"א: 36 מונפיר 19.00-8.30
- ח"א: 4 דים מור

מלך של אש